

—
சிவமயம்
திருவருள் துணை.

திருவருள் தவயோக ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர
ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சரிய சுவாமிகள்,

291-ஆவது குருமகா சந்திதானம்
திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் ஆதினம்,
மதுரை.

யாழ்ப்பானம்,
அகில இலங்கைச் சௌ மகாநாட்டில் நிகழ்த்திய
தலையைப் பேருடை.

24-4-1959.

1. *Revolving*
The State held the following
amount of it in a

—
சிவமயம்.
திருவருள் துணை.

அகில இலங்கைச் சைவ மகாநாடு, யாழ்ப்பானம்.

24—4—1959.

மதுரை, திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் ஆதீனம்
291. ஆவது குருமகா சந்திதானம்

திருவருள் தவயோக

**ஸ்ரீலூஷீ சோமசுந்தர ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சரிய சுவாமிகள்
தலைமைப் பேருரை.**

திருச் சிற்றம்பலம்.

“மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணில் நல்லவும் துறும் கழுமல வளங்கர்
பெண்ணில் நல்லாளாடும் பெருந்தகை யிருந்ததே ”

மெய்யன்பர்களே!

எல்லாம் வல்ல எம் பெருமானது இன்னருளால் இலங்கை வாழ் மக்கள் அனைவருக்கும் எல்லா நலங்களும் உண்டாவதாக.

இலங்கையில் சைவ பரிபாலன சபையார் சைவமும் தமிழும், தமைத்து இனி தோங்குவதற்காக இதுவரை செய்து வந்திருக்கிற சிரிய தொண்டுகளை நாம் நன்கு அறிவோம். இதற்கு முன் இச் சபையை வெற்றியுடன் பரிபாலித்து வந்த தொண்டர்கள் அனைவரையும், இப்பொழுது பரிபாலனம் செய்து வரும் அன்பர்களையும், இந்த மாபெரும் அகில இலங்கை சைவ மகாநாட்டைக் கூட்டுவதற்கும், அதைச் சிறப்பிப்பதற்கும் ஒல்லும் வகையான் உதவி புரிந்த பெரு மக்கள் அனைவரையும் பாராட்டுகின்றோம்.

இம் மகாநாடு சைவத்திற்கும், தமிழுக்கும், தன் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தை யும் அர்ப்பணம் செய்து, அழியாப் புகழை எய்தி, இன்னும் விண்ணுலகிலிருந்து நம்மையெல்லாம் ஆசீர்வதித்து வரும், ஆறுமுக நாவலர் அவர்களின் நினைவு ஆச்ரம மண்டபத்தில் நடைபெறுவது, அன்றை, நாம் இது சமயம் நன்றி விஸ்வாசத்துடன் நினைவு கூறுவதோடுமையாது, அவர்கள் பெற்ற அழியாப் புகழை இம் மகாநாடும், பெற்றுத் திகழ்வதற்கு, ஓர் சிறந்த அறிகுறியாகவும் அமையுமென்று கருதுகின்றோம்.

சைவ சமயமும் அது தரும் சாந்தியும்

இனி நமது ஒப்பற்ற சைவ சமயத்தின் மாண்பையும் அது மக்களுக்குத் தருகின்ற மனச் சாங்கியையும் பற்றி சிறிது ஆராய்வோமாக:—

சைவ சமயத்தின் மாண்பு நமது சைவ சமயம், இப்பூவுலகிலே இன்றைய மக்கள் பின்பற்றி வருகின்ற சமயங்கள் பலவற்றிலும் மிகவும் தொன்மையானது, பரந்த நோக்குடையது. தனித்த ஒரு மனிதரால் தோற்றுவிக்கப் பெறுத்து. ஒரு காலத்திலே உலகெங்கும் பரவியிருந்தது இதுவாகும் அதுவாகாது என்னும் பினக்கில்லாதது. எல்லா சமயத்தாருடைய கோட்பாடுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு திகழ்வது. பிற சமயத் தவரும் இன்றைய விஞ்ஞானிகளும் கண்டு கொள்ளாத சில அரிய பெரிய உண்மைகளையும், தத்துவங்களையும் கொண்டு, எம் மதத்தவரையும் நாளாடையில் அவற்றைக் காணுமாறு செய்து ஒப்புக்கொள்ளச் செய்யும் தன்மையுடையது. சிவபெருமானால் அருளிச் செய்யப் பெற்ற வேத ஆகமங்களையும், அனுபுதிமான்களான அருளாளர்களால் அருளிச் செய்யப் பெற்ற பன்னிரண்டு திருமுறைகளையும், பதிநான்கு சாஸ்திரங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு சிருஷ்டியாதி வருஷம் தொட்டு கடந்த 195,58,85,060 வருஷ காலமாக அழியாது நிலைபெறுவது.

அதனுலேயே,

இது சமயங்கள் பொருஞ்ஞருநால்கள் ஒன்றேருடொன்று ஓவ்வாமல்
உள் பலவும், இவற்றுள்

யாது சமயம் பொருள் நூல், யாதிங்கென்னில் இது ஆகும் அது அல்லது
எனும் பினக்கதின்றி

நீதியினால் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண சின்றது யாதொரு சமயம்
அது சமயம் பொருள் நூல்

ஆதலினால் இவையெல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே அடங்கியிடும்
அவையிரண்டும் அரனடிக்கீழ் அடங்கும்

சிவஞான சித்தியார், 265.

என்ற ஸ்ரீ அருணங்தி சிவாச்சாரியார் அருளியிருக்கின்றனர்.

நமது சைவ சமயம் மிகவும் தொன்மையானது என்பதையும், தனித்த ஒரு மனிதரால் தோற்றுவிக்கப் பெறுத்து என்பதையும் யாரும் மறுக்க முடியாது ஆனால் இது ஆகும், அது அல்லது எனும் தர்க்கவாத மின்றி, பரந்த நோக்கங் கொண்டு எல்லாச் சமயங்களுடைய கருத்துக்களையும் வரவேற்று, அவற்றின் உண்மைகள் சைவ சமயத்தின் ஒரு பகுதியே யென்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றை ஒப்புக்கொண்டு அவற்றில் சொல்லப் பெறுத அரிய பெரிய உண்மைகள் தன்னகத்தே கொண்டு திகழ்கின்றது, என்பதை எவ்வாறு சொல்லாமென்று கேட்கலாம்.

பெளத்தமும், சமணமும், இந்து மதத்தின் கிளைகளாகும். அவற்றிற்குப் பின் வந்த கிறிஸ்துவ சமயத்தார், ஏசுநாதரைத் தவிர வேறு யாரும் மோக்ஷமடையச் செய்ய இயலாது என்றும், கிறிஸ்தவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் அஞ்ஞானிகள் என்றும் பறை சாற்றி வருவதை யாவரும் அறிவர். இல்லாமிய மதத்தவர், கல்மீாச் சொல்பவர்களைத் தவிர, பிறரெல்லாம் காபீர் என்றும், அவர்கள் செய்த புண்ணிய மெல்லாம் பரலோகத்தில் அவர்களைச் சாராதென்றும், அல்லாஹ் அத்தாலா என்ற பெயர் தவிர கடவுனுக்கு வேறு பெயர் கிடையாதென்றும், திருக்குரான் ஒன்றே கடவுளால் அருளிச் செய்யப்பட்ட தென்றும் பலவாறு சொல்வர்.

ஆனால் சைவ சமயத்திலோ, யார் எந்தச் சமயத்தைச் சார்ந்திருந்தாலும் எந்த கெய்வத்தை அல்லது எந்த குருஞாதரைக் கொண்டாடிடலும், அருவம், உருவம், அருவுருவமாகிய மூன்றில் எதை என்ன விதமாக வழிபட்டாலும், அம் மூன்றில் எதை எவ்விதம் பாவித்தாலும், எல்லோருக்கும் பலன் உண்டு என்றும், அந்தப் பலனைக் கொடுக்கின்ற

தெய்வம் மற்றத் தெய்வங்களைப் போல் பிறப்பு, இறப்பு, இல்லாததும், வேதனைப் படாததும், மேல்வினை செய்யாததுமான பரம்பொருள் ஒன்றே என்றும், அதுவே அவரவர்க்குரிய பலனைக் கொடுத்தருஞும் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

“மனமது ஸ்தீய, வாக்கு வழுத்த, மந்திரங்கள் சொல்ல,
இனமலர் கையிற்கொண்டு, அங்கு இச்சித்த தெய்வம் போற்றி,
சினமுதல் அகற்றி வாழும், செயல் அறமானால் யார்க்கும்
முன்மொரு தெய்வம், அச் செயற்குமுன்னிலையாம், அன்றே.”

என்றும்,

சிவஞான சித்தியார். 114.

“யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர், அத் தெய்வமாகி ஆங்கே,
மாதொரு பாகனீர் தாம் வருவர், மற்றத் தெய்வங்கள்,
வேதனைப் படும், இறக்கும், பிறக்கும், மேல் வினையும் செய்யும்,
ஆதலால் இவையில்லாதான், அறிந்து, அருள்செய்வன், அன்றே.”

என்றும் விளங்கக் கூறுகின்றது.

சிவஞான சித்தியார். 115.

இதிலிருந்து பிற மதத்வர்களுடைய வழிபாட்டு முறைகளெல்லாம் நமக்கு உடன்பாடுடையன என்பதும், அதனுலேயே, புராதனமான சைவ சமயத்திலிருந்து, பெண் ணுக்கோ, பொன்னுக்கோ, உத்தியோகத்திற்கோ பிறவற்றிற்கோ ஆசைப்பட்டு, அல்லது அதிகாரத்திலிருந்தவர்களுக்குப் பயன்தோ, பிற சமயம் புதுந்தவர்களைப் பற்றி, மற்றவர்கள் வருத்தப்படுவதில்லை என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. இந்தியா முழுவதும் பரவியிருந்த பெள்த் சமணக் கொள்கைகள் நாள்டைவில் கைவிடப் பெற்று இந்து சமயக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வருவதும் யாவரும் அறிந்ததே. மேலும் படித்த மேக்ஸ்மல்லர் போன்ற மேதாவிகள் பலர், மேல் நாட்டிலும், அமெரிக்காவிலும். இந்து மதத்வர்கள் செல்வத்தாலும், சமூக முன்னேற்றத்தாலும், தங்களைவிடக் கீழான ஸ்லைபிலிருப்பதுபோலத் தோன்றினாலும், அவர்களது சமயம் அவர்களுக்குச் சிறந்த முறையில் மனச் சாந்தியையும் கடவுள் நம்பிக்கையையும். பக்தியையும் போதிக்கின்ற காரணத்தால், உள்ளதைக் கொண்டு திருப்தியடைந்து, அவர்கள் உலகத்திலுள்ள வேறுபாடுகளுக்குரிய உண்மையான காரணத்தை உணர்ந்து, தற்கொலையும், மூளைக் கொதிப்பும். சித்தப் பிரமையும் இன்றி. நிம்மதியாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்றும், அத்தகைய மன ஸ்ம்மதியை மக்களிடையே தங்களுடைய நாடுகளிலே செல்வமிருந்தும். சமூக முன்னேற்றமிருந்தும். நவீன வசதிகளிருந்தும். விஞ்ஞான வளர்ச்சிகளிருந்தும், தங்களது சமய போதனைகள் உண்டாக்க முடியவில்லை என்றும், உலக சமாதானத்திற்கும், எங்கும் சாந்தி ஸிலவுவதற்கும், இந்து சமயமே வழிகாட்ட வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கின்றனர்.

கிறிஸ்து வேத சாஸ்திரியாரான ஐ. டி. போப் ஜூயர் அவர்களின் (Rev. G. U. Pope M. A. D. D. Balliol College and Indian Institute Oxford) திருவாசக ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பில் கீழ் வருமாறு கூறியிருக்கின்றார்.

“If any progress is to be made in the developement of a real science of Hinduism, as it now is, our English people must have the means of obtaining some insight into the **living system** which exercises at the present day such a marvellous power over the minds of the great majority of the best Tamil people. For, under some form or other, **caivism** is the real religion of the South India and of North Ceylon, and the **caiva Siddhantha phylosophy** has, and **deserves to have** far more influence than anyother.

The Saiva Siddhanta system is the most elaborate, influential and undoubtedly the most intrinsically valuable of all the religions of India. It is peculiarly the South Indian, and Tamil, religion, and must be studied by every one who hopes to understand and influence the great South-Indian people. Caivism is the old prehistoric religion of South-India essentially existing from pre-Aryan times and holds sway over the hearts of the Tamil people. But this great attempt to solve the problems of God, the soul, humanity, nature, evil, suffering and the unseen world, has never been fully expounded in English. Its text books (probably its sources) exist in Tamil only and in high Tamil verse, which is often made of set purpose obscure and difficult. (Classical Tamil is very little studied, yet this key alone can unlock the hearts of probably Ten millions of the most intelligent and progressive of the Hindu races.

இதன் கருத்து:— ஆங்கிலேயர்கள் இந்து மதத்தினுடைய உண்மையான விஞ்ஞானத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமானால், இன்று தமிழ் பேச்கின்ற மக்களில் பெரும்பாலோருடைய உள்ளங்களை ஆச்சரியப்படும்படியான முறையில் கவர்ந்து இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மதக்கோட்பாடுகளின் இரகசியங்களை உள் நுழைந்து பார்க்கக்கூடிய வழிவகைகள் அமைதல் வேண்டும். தென் இந்தியாவிலும், வட இலங்கையிலும் ஒவ்வொரு விதமாக சைவ சமயமே, உண்மையான மதமாக இருக்கிறது, சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையே மற்றும் கொள்கைகளைவிடப் பின்பற்றப் பெறுவதாயும், அதற்குரிய தகுதி வாய்ந்ததாகவும் இருக்கிறது.

சைவ சித்தாந்த முறையே, இந்தியாவிலுள்ள பல்வேறு வகையான முறைகளுக்குள்ளே மிகவும், விளக்கமானதாகவும், கவர்ச்சிகரமானதாகவும், சந்தேகமின்றி ஆத்மிக மதிப்பு உடையதாகவும் இருக்கின்றது. அது தென் இந்தியாவிலுள்ள தமிழர்களுக்கே உரித்தாய தனித்த ஒரு மதக் கோட்பாடு. அவர்களை விளங்கிக்கொள்ள விரும்புகின்ற அல்லது அவர்களது உள்ளங்களைக் கவர விரும்புகின்ற ஒவ்வொருவரும் அதை நன்றாகப் படித்தல் வேண்டும். சைவ சமயம் தென் இந்தியாவில் சரித்திரச் சான்றுகளுக்கு முற்பட்ட அவ்வளவு தொன்மை ஆனது. முக்கியமாக ஆரியர் காலத்திற்கு முற்பட்டது. தமிழர்களுடைய இருதயத்தைக் கவர்ந்து ஆட்சி புரிவது, இதில் கடவுளைப் பற்றியும், உயிரைப் பற்றியும், மனித சமுதாயத்தைப் பற்றியும், இயற்கையைப் பற்றியும், தீமையைப் பற்றியும், துன்பத்தைப் பற்றியும், கண்ணுக்குத் தெரியாத உலகத்தைப் பற்றியும், எழுகின்ற திகைப்புக்களத்தையையும், அகற்ற பெரு முயற்சி செய்திருப்பதை, இது வரையில் ஆங்கிலத்தில் தகுந்த முறையில் விளக்கமாக்கப் பெறவில்லை. அவற்றிற்குரிய புத்தகங்கள் (முக்கியமான முதல் நூல்கள்) தமிழ்லேயே இருக்கின்றன. அரும் பதங்கள் கொண்டவைகளாக வேண்டுமென்றே, கஷ்டப்பட்டுப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியவைகளாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. (உயர்ந்த நடையிலெழுந்த தமிழ் ஒரு சிலராலேயே கற்கப் பெறுகிறது என்றாலும் இந்து சமுதாயத்தில் புத்திக் கூர்மையிலும், முன்னேற்றத்திலும், மிகவும் தலை சிறந்து விளங்கும் ஒரு கோடி மக்களின் உள்ளங்களை திறந்து காட்டுவதற்கு இந்தத் திறவுகோல் ஒன்றால் மட்டுமே முடியும்.)

தமிழின் பெருமையையும், தமிழனின் பண்பாட்டையையும், புத்திக் கூர்மையையும் தமிழனே பாராட்டினால் தற்புகழ்ச்சியாகும் அதேபோல் சைவ சித்தாந்தத்தை ஒரு சைவ சித்தாந்த அல்லாத கிறிஸ்துவ சாஸ்திரியாராகிய ஜீ. யு. போப் ஜூயர் இவ்வளவு புகழ்ந்து பேசும் பொழுது அதில் ஏதோ அரிய பெரிய உண்மைகளாடங்கி இருக்க வேண்டுமென்பதை எம்மதத்தவரும் ஒப்புக்கொள்ளுதலே அறிவுடையோரது செயலாகும். அதனாலேயே அறிவுடையைக்கு இலக்கணம் கூறவாத் தொழில் மொழிப் புலவர்:—

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப் பொருள் காண்பது அறிவு

என்றும்,

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப் பொருள் காண்பது அறிவு

என்றும் அருளியிருக்கிறார்.

பன்னிரண்டு திருமுறைகளில், பத்தாம் திருமுறையாக அமைந்த திருமூலர் இயற்றிய திருமங்திரத்தை, அடிப்படையாகக் கொண்டு திகழ்வது திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள். ஆகவே தோத்திரங்களான பன்னிரண்டு திரு முறைகளும், சாத்திரங்களான பதினாற்கு சாஸ்திரங்களும் வேதாகமங்களின் உண்மைகளை நாம் அனுபவித்து உணர்ந்து உய்யுமாறு, பல அருளாளர்களை அதிட்டித்து நின்று நம் மீது கொண்ட கருணையினால், திருவருள் சுரந்த. ஆண்டவனுலேயே அருளிச் செய்யப்பட்டனவாகும். அதன் காரணத்தால் திருக்குறள் முழுதும் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை வலியுறுத்துகின்றனவே தவிர என்னள் வும் மாறுபாடுடையதல்ல என்பதை வலியுறுத்தவே, காஞ்சிபுரம், நமது ஆதீன சித்தாந்த ஞானபாரு உயர்திரு க வச்சிரவேல் முதலியார் அவர்களைக் கொண்டு, “திருக்குறளின் உட்கிடக்கை சைவ சித்தாந்தமே” என்னும் அரிய நூலை ஆக்கச் செய்து, நமது திருவருள் தவநெறி மன்றம் மூலம் வெளியிட்டு வருகிறோம்.

உலகத்தில், இல்லறத்தார், துறவிகள், அரசர்கள், அமைச்சர்கள், எவ்வாறு நடந்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து நற்பெயர் பெற்றுத் திகழ வேண்டுமென்பதை, வெட்டு ஓன்று துண்டு இரண்டு என்ற முறையில் அறிவிக்கின்ற ஒப்புயர்வற்ற தனித் தமிழ் நூல் திருக்குறள். ஆண்டவனது சட்டதிட்டங்களைச் சங்கேதத்திற்கிடமின்றி 1330 அருங்குறள்களால் அறிவிப் பது தமிழில் இருக்கின்ற திருக்குறள் போன்று வேறு ஒரு நூல், உலகத்தில் இதுவரை கண்டுபிடித்திருக்கிற 999 பாடங்களில் இதர 998 பாடங்களிலும் கிடையாது என்பது மறுக்கமுடியாத பேருண்மையாகும்.

அதே போன்று கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்பதற்குப் பிரமாணமும், கடவுளது இலக்கணமும், உயிர்கள் பல உண்டு என்பதற்குப் பிரமாணமும். உயிர்களது இலக்கணமும், உயிர்களுக்குப் பாசம் அநாதியாகவே உண்டு என்பதற்குப் பிரமாணமும், அதன் இலக்கணமும், அவை ஞானத்தை உணரும் முறையும், ஆன்ம சுத்தியும், பாச நீக்கமும் ஏற்படுவதற்குச் செய்ய வேண்டிய சாதனைகளின் விளக்கமும், சிவப்பேறு பெறும் முறையும், அப்பேறு பெற்ற சீவன் முக்தரின் தன்மையையும், பன்னிரண்டு குத்திரங்களில் நாற்பது சிறு வரிகளில் (216 சொற்களையும், 624 எழுத்துக்களையும் கொண்டு) கூறுகின்ற தனித் தமிழ் நூல், தென்னிந்தியாவில் திருவெண்ணை நல்லூரில் சைவ வேளாள மரபில் வாழ்ந்துவந்த மெய்கண்ட தேவரால் அருளிச் செய்யப் பெற்ற சிவஞான போதமாகும்.

நமது திருஞான சம்பந்தப் பெருமானார் மூன்று வயதுப் பிராயத்தில் எவ்வாறு உமையம்மையாரின் திருமலைப்பாலுண்டு முதல் மூன்று திருமுறைகளையும் அவ்வமையார் உள் நின்றுணர்த்த தனித்தமிழில் அருளிச் செய்தாரோ. அதே போல நமது மெய்கண்ட தேவ நாயனாரும் மூன்று வயதுப் பிராயத்தில், பரஞ்சோதி முனிவரால் ஆட்கொள்ளவும், அதிட்டிக்கவும் பெற்றுத் தனித் தமிழில் அருளிச் செய்த ஒப்புயர்வற்ற ஞான நூல் சிவஞான போதமாகும்.

சித்தாந்த சாஸ்திர நூல்களாகிய பதி னன்கினுக்கும், மூலமாயும் அதிக நன்கூக்க மாயுமுள்ள நூல் சிவஞான போதம். அதனுடைய விரிவே மற்றய பதின்மூன்றுமாம். அவற்றுள் சகலாகம பண்டிதரான ஸ்ரீ அருளங்கு சிவாச்சாரியார் தனித் தமிழில் விளக்கியிருக்கிற சிவஞான சித்திபார் என்ற நூலே, சுபக்கம் 328 பாடல்களாலும் பரபக்கம் 301 பாடல்களாலும், தர்க்கரீதியாக தடைகளுக்கெல்லாம் தக்க விடைகள் கொடுத்து அரும்

பெரும் உண்மைகளை சாதித்திருக்கும் பெரு நூலாகும். திருமுறைகளும், சித்தாந்த சாஸ்திரங்களும், திருக்குறளும், சாமானியப் படிப்புள்ள தமிழர்களாலேயே விளங்கிக் கொள்ள முடியாத நடைகளில் பாடப்பெற்று இருப்பதால், சாதாரண மனிதர்கள் அவற்றின் அருமை பெருமைகளை நன்றாக உணரவும், அனுபவிக்கவும் முடிவதில்லை.

மேலே குறிப்பிட்ட ஜி யூ போப் ஜூயரவர்கள், தனது 17-ஆவது வயதிலிருந்து தமிழ் கற்று, தனது 75-ஆவது வயதில் முதிர்ந்த அனுபவத்தோடு தமிழ் இலக்கண இலக்கிய அறிவோடு திருவாசகத்தை மொழி பெயர்க்க ஆரம்பித்த பெரியாராவார். ஐந்து வருஷங்களில் அதைப் பூர்த்தி செய்து தனது 80-ஆவது வயதில் வெளியிட்டார். அதற்கு முன்னரேயே தமிழ் இலக்கணம், திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு, பெரிய புராண மொழிபெயர்ப்பு முதலியவற்றைச் செய்து முடித்த பெரியார். ஆகவே அவருடைய பாராட்டு மிகவும் போற்றத் தகுந்தது. அவருடைய கருத்து அறிவுடையோரால் நன்கு மதிக்கத் தகுந்தது அவரது கல்லறையில் ("Here lies a Tamil Student") இங்கு ஒரு தமிழ் மாணவன் படுத்திருக்கிறார்கள் என்று எழுத வேண்டுமென்று, மரண சாஸ்நத்தில் குறிக்கப் பெற்று, அதன்படி நடஞ்சிருக்குமானால், நமது தெய்வ மணம் கமழும் சென்தமிழ் அவருடைய உள்ளத்தில் எவ்வளவு இன்ப அன்பை ஊற்றெடுக்கச் செய்திருக்க வேண்டுமென்று தமிழருக்கவே பிறந்த எவரும் சிந்திக்காமலும், மகிழாமலும் இருக்க முடியாது.

உயர்ந்த நடையில் எழுந்த அந்தக் காவியங்களை எல்லோரும் எளிதில் கற்றுணர்ந்து கொள்ள முடியாது என்பதை அறிந்தே பெரியோர்கள் பலர் அவற்றிற்கு அனுபவ உரைகள் அருளிச் செய்திருக்கின்றனர். அவற்றை முறையாகக் கற்றுணர்ந்து எல்லோருக்கும் நமது சீரிய சைவ சித்தாந்தம் எளிதில் விளங்குமாறு செய்யவேண்டியது தமிழாசிரியர்களது தலையாய கடங்கும் ஆசிரியர்கள் அனைவரும் உண்மைப் பொருளை உள்ளவாறு, உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல, உணர்ந்து கொள்ளுமாறு செய்யவேண்டியது சமயாச்சாரியர்களின் கடமையாகும்.

ஆகவே கற்றறிந்த பெருமக்கள் பெருந்திரளாகக் கூடியிருக்கும் இம்மகாநாட்டிலே சைவ சமயத்தில், பிற சமயங்கள் சொல்லாத உண்மைகள் என்னென்ன சொல்லப் பெற்றிருக்கின்றன என்பதையும், அவை மக்களிடையேயுள்ள மயக்கத்தையும், அதனால் விளையும் துன்பத்தையும், எந்த அளவில் அகற்றி உள்ளத் தெளிவையும். மனச் சாந்தியையும், இன்பத்தையும் தரத்தக்கன என்பதையும் சிறிது ஆராய்வோமாக:—

இம் மன்னுலகில் மனிதராகப் பிறந்த யாவரும், தாய் வயிற்றிலிருந்து பிறந்தவர்களே ஆனால் நாம் பிறப்பதற்கு முன் எங்கிருந்தோம், எவ்வாறு இருந்தோம், எனவெவ்வேறு விலைகளில் பிறந்திருக்கிறோம், நாமாகப் பிறந்தோமா, நமது பெந்தேர்களது விருப்பத்தின்படி பிறந்தோமா, அவ்வாறு பிறக்கச் செய்தது யார், கருணையுள்ள கடவுள் அவ்வாறு செய்தார் என்றால், ஏன் ஒன்று போல் பிறக்கும்படி செய்யக் கூடாது, முன் பிறவி உண்டா, இந்த பின் சுவர்க்க நரகம் உண்டா, என்று சிந்திக்கும் ஆற்றல் வந்த ஒருவனுக்கு மனத் திருப்தியும், மன ஆற்றலும் உண்டாக்கக் கூடிய பதில் சைவ சமயத்தில் இருக்கின்றதே தவிர வேறு சமயங்களில் இல்லை. அதனாலேயே, அரசனால் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற மக்கிரியாயிருந்து ஆராய்ச்சி செய்த சேக்கிழார் பெருமான்,

"செய்விளையும் செய்வானும் அதன் பயனும் சேர்ப்பானும்
மெய்வகையால் விதித்த பொருள் நான்காகும் எனக்கொண்டே
இவ்வியல்பு சைவங்கள் அல்லவற்றிகில்லையென

உய்வகையால் பொருள், சிவம் என்று அருளாலே உணர்த்தறிந்தார்."

என்று சாக்கிய நாயனார் செய்த ஆராய்ச்சியில் அவர் கண்ட முடிந்த முடிவாக, அருளிச் செய்திருக்கிறார்

இதில் மெய்வகையால் சைவ நெறி விதித்த பொருள் நான்கு என்றும், அதில் முன் செய்த வினை ஒன்று, செய்த நாம் ஒன்று, அதன் விளைவால் வருகின்ற இன்ப துன்பமாகிய பயன் ஒன்று அந்தப் பயன் அவ்வினை செய்தவன் தனக்கே சென்று சேரும்படி சேர்க்கின்ற. ஆண்டவன் ஒன்று என்றும், இவ்வியல்பு சைவ நெறி அல்லாத பிற நெறிகளுக்கு இல்லை என்றும், அவ்வாறு மக்களை உய்விக்கின்ற மெய்ப்ப பொருள் சிவம் என்பதை அருளாலே உணர்த்துகின்தார் என்றும், கூறப்பெற்றிருக்கிறது.

கிறிஸ்தவர்களும், முகம்மதியர்களும், முன் பிறவியையும், அதில் நாம் செய்த வினைகளையே புண்ணிய பாவங்களின் பேரில் ஆண்டவருல் கொடுக்கப்பட்ட சியாயத் தீர்ப்பின் படியே இந்த ஜென்மத்தில் நாம் இன்ப துன்பம் அனுபவிக்கும்படியாக ஏற்படுத்தப் பெற்றிருக்கிறது என்பதையும், ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆகவே மேலே சொல்லிய நான்கு விஷயங்களில் முதலாவதாக உள்ள முதலை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இனி, பெளத்த, சமணர்கள், அவரவர் செய்த கர்மாவே, அததற்குரிய பயனைத் தானே தரும் என்றும் அதைச் சேர்ப்பிக்கின்ற கர்த்தா ஒருவர் வேண்டியதில்லை என்றும், கடைசியாக உள்ள சேர்ப்பானை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

நாம் இருப்பதும், நமக்கு இன்ப துன்பம் வருவதும், கண்கூடாக நேரில் காணக் கூடியதாக இருப்பதால் அவை இரண்டையும் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். அவற்றை மித்தை என்றும், இல்பொருள் என்றும் யாரும் ஒத்துக்கொள்ளாராகில், காணப்படும் பொருளும் இல்லாததாகவே, பேச்சுக்கு இடமில்லை என்று நாமும் ஒதுங்கிவிட வேண்டியதுதான்.

எந்த மதத்தினருக்காவது அல்லது எந்த தேசத்தவருக்காவது, அல்லது எந்த மொழி பேசுகின்றவருக்காவது புகழ், இகழ், இன்பம், பிணி, முப்பு, சாக்காடு முதலினால் ஏற்படுவ தில்லை என்று இருக்குமானால் எல்லா மக்களும் அம்மதத்தையும், அத்தேசத்தையும், அம் மொழியையுமே நாடி ஒடுவர். ஆனால் இந்த ஆறும் உலகத்திலுள்ள மக்கள் யாவருக்கும் பொதுவாக உள்ளதென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இவ்வுலகில் நாம் பிறந்தபின் நடக்கின்ற சிகுழச்சிக்களைல்லாம் எம்மதத்தவருக்கும், எந்தாட்டார்க்கும், எம்மொழியாளருக்கும் ஒன்று போல் இருக்குமானால், நாம் பிறப்பதற்கு முன்னிருந்த சிலையும், நாம் இறந்தபின் இருக்கப்போகும் சிலையும் ஒன்று போல் தான் இருக்கவேண்டுமென்பதை பகுத்தறிவு பெற்ற யாரும் மறுக்க முடியாது

மேஸ்நாட்டு விஞ்ஞானிகளொல்லாம் தங்களுடைய நவீன கருவிகளைக் கொண்டு கரு உற்பத்தியிலிருந்து, ஆவி பிரியும்வரை உள்ளவற்றை ஆராய்ந்தார்களே தவிர, கரு உருவதற்கு முன்னுள்ள நமது சிலையையும், ஆவி பிரிந்ததின் பின்னுள்ள நமது சிலையையும் ஆராய முடியாதிருக்கின்றனர். அவர்களுடைய நவீன கருவிகளால் அவற்றைக் கண்டு கொள்ளவும். அறிந்துகொள்ளவும் முடியாததால் அவர்களே கைகளை விரித்துவிடுகின்றனர். விஞ்ஞானிகளும் அவர்களது நவீன கருவிகளும் காணவும் அளக்கவும் முடியாதவற்றை நமது சமய மெய்ஞானிகள் கண்டு, அளந்து, பிறரைக் காணுமாறும், அளவைகளால் அளந்து கொள்ளுமாறும் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களே நாகரிகத்தில் சிறந்தவர்களாவார்கள். அவர்களைச் சார்ந்த நாமும் பாக்கியசாலிகள் என்று மார்த்தடிக்கொள்ளவும் செய்யலாம். கீழ்காட்டு மெய்ஞான வளர்ச்சியை மக்களை மக்களாகவும், மன சிம்மதியடினும், பண்பாடுதனும் வாழுக் கெய்யும் என்பதில் ஏதும் தடையோ, சந்தேகமோ இருக்கமுடியாது விஞ்ஞான வளர்ச்சியோ வேட்கைகளை அதிகரிக்கச் செய்து மக்களை மாக்களாக்கி, மன சிம்மதியைக் குலைத்து அழிவுப் பாதைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது.

இனி, விஞ்ஞானிகளும், பிற மதத்தார்களும், கண்டு காட்டாத அரிய பெரிய உண்மைகளை நமது சைவ சமய மெய்ஞானிகள் எவ்வாறு கண்டு நமக்குக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று கவனிப்போம்.

1. இவ்வுலகத்தில் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொரு நிலையில் பிறக்கவும் வாழவும், இம்மன்னுலகை விட்டு விண்ணுலகு செல்லவும், விண்ணுலகிலிருந்து திரும்பவும் மன்னுலகில் பிறக்கவும், பரீகையில் தேறினவர் பிறவியற்ற மேல்நிலை எய்தவும் நாமாகவே செய்து கொள்ள முடிவதில்லை. அவரவர் செய்த நல்வினை தீவினைகளுக்கேற்ப, அவ்வாறு ஒரு நியாயத் தீர்ப்புக் கொடுத்து, அந்தத் தீர்ப்பின்படி அவரவரை நடக்கும்படி செய்வது, அன்பே உருவான ஆண்டவனின் காருண்யமாகும் என்று சைவசமயம் கூறுவதோடு அமையாது அதற்குரிய நிருபணமும், உதாரணமும் கொடுக்கிறது.

பேறு, இழவு, இன்பமோடு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு என்னும் ஆறும், முன் கருவுட்பட்டது, அவ்விதி, அனுபவத்தால் ஏறிடும், முன்பு செய்த கன்மம், இங்கு இவற்றிற்கு ஏது தேறு நீ, இனிச் செய் கன்மம் மேலுடற் சேரும் என்றே.

சித்தியார் 99

இதில் நாம் இவ்வுலகத்தில் பெறுகின்ற புகழும், இகழும், இன்பமும், மூப்பும், சாக்காடும், நாம் கருவில் உருப்பெறும் முன்னரே ஆண்டவனால் விதிக்கப் பெற்று, அவ்விதி, அனுபவத்தால் முற்றுப்பெறும், நாம் பிறக்குமுன் செய்த கன்மமாகிய நல்வினை தீவினைகளே அந்தத் தீர்ப்புக்குக் காரணம் என்பதை நீ நன்றாகத் தேர்ந்து உணர்ந்துகொள். அப்பொழுது தான் இந்த ஜென்மத்தில் செய்கின்ற நன்மைகள் தீமைகள் மேலால் நம்மையே வந்து சேரும் என்ற திடம் உண்டாகும் என்கிறீர்.

கிறிஸ்தவர்களும், முகம்மதியர்களும் முன்பிறவியும், முன் வினையும் கிடையாது என்றும், ஒரே பிறவியும் ஒரே நியாயத் தீர்ப்புமே உண்டு என்றும் சொல்லும்பொழுது, அவர்கள் இந்த, சைவ சமய உண்மையை எவ்வாறு ஒத்துக்கொள்ளும்படி நிருபிக்கலாம் என்று கேட்கலாம். அதற்கு நிருபணம் கொடுக்குமுன் நாம் ஒன்று அவர்களைக் கேட்கின்றேம் இப்பொழுது இவ்வுலகில் காணும் வேற்றுமைகளை, ஆண்டவனே தன் இஷ்டத்திற்கு விதித்திருக்கிறுன் என்றால், தன் இஷ்டம் போல் விதித்த ஆண்டவன், இனிமேலும் தன் இஷ்டம் போலவே விதிப்பான் என்று கூறுதல்தான் நியாயமே தவிர இனிமாத்திரம், நியாயத் தீர்ப்புச் செய்வான் என்று சொல்வது பொருந்தாதல்லவா?

இப்பொழுது காணப்படும் வேற்றுமைகளுக்கு அவரவர் செய்த வெவ்வேறு வகையான குற்றங்களுக்கு நியாயமுள்ள ஆண்டவன் வெவ்வேறு வகையான நியாயத் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று நிருபித்தாலன்றி, இனி மேலும் நன்மை செய்தால் நன்மையையும், தீமை செய்தால் தீமையையும். ஆண்டவன் நியாயமாக விதிப்பான் என்ற தெளிவும். துணிவும் ஏற்படாது, அது மட்டுமல்ல, நாம் முன்னே பிறருக்குத் துன்பம் உண்டாகும்படி செய்ததினாலேயே நீதியுள்ள, கருணையுள்ள ஆண்டவன் நமக்கு இப்பொழுது பிறரைக் கொண்டு துன்பம் அனுபவிக்கும்படி விதிப்பான் என்ற பயமும், அது நியாயமாகும் என்ற சமாதானமும் ஏற்படாது. அல்லாமலும் ஒருவன் துன்பம் அனுபவிக்கும்பொழுது அத் துன்பம், தான் செய்த குற்றத்தாலேயே வந்ததென்று உணரும்பொழுது பிறரை கோவவும், குறை கூறவும் கோபிக்கவும் ஏது ஏற்படாது அத் தண்டனை விதித்த ஆண்டவைன்யும் குறைகூறக் காரணம் ஏற்படாது. பிறருடைய குற்றமாக இருந்தால் அவர்கள் மேல் சீற்றம் ஏற்படுவதுபோல, தன்னுடைய குற்றமாக இருக்கும்பொழுது தன்மேல் சீற்றம் வருவது கிடையாது. சீற்றத்திற்குப் பதிலாக வெட்கத்தால் சிரிப்பே உண்டாகும். அதனாலேயே “இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை அடுத்தார்வது அஃதொப்பதில்” என்றார் வள்ளுவரும் தன் குற்றத்தைப் பெரிதாகவும், பிறர்குற்றத்தைச் சிறிதாகவும் காணுகின்ற வித்தகருக்கே உள்ளதை உள்ளவாறுணர்ந்து அவ்வாறு சிரிக்கவும், அந்த இடுக்கணைச் சந்தோஷமாகப் போக்கவும் கூடும்.

நிருபணம்:— நியாயத் தீர்ப்பின்படி யே இப்பொழுது அனைவரும் பிறந்திருக்க விரும்பும் என்பதை நிருபிக்கவே சோதிட சாஸ்திரமும், இரேகை சாஸ்திரமும் கண்டுபிடிக்கப்

பெற்றிருக்கின்றன. நமது உள்ளங்கைகளில் பார்க்கின்ற இரேகைகளைல்லாம் நாம் பிறக்கு முன், கருப்பையினுள் இருக்கும் பொழுதே ஏற்பட்டவை என்பதை யாவரும் அறிவர். தென்னிந்தியாவில் காரைக்குடியில் ஸ்ரீ T. S சாரி என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவரிடம் கை இரேகைகளைக் காட்டினால் நாம் பிறந்த வருஷம், மாதம், தேதி, நாள், நகூத்திரம், கிரஹ நிலை முதலியவற்றைப் பிழையின்றி எழுதிக் கொடுத்து விடுவார் அவரைத் தவிர தென்னிந்தியாவில் பலர் கை இரேகைகளைப் பார்த்து நாடி சாஸ்திரம் என்று சொல்லப்பெறுகின்ற பல்வேறு ஏடுகளைக் கொண்டு நாம் பிறந்த விளாடி இன்னதென்று சொல்லி, அப்பொழுது அண்டத்தி லுள்ள கிரஹ நிலைகளைச் சொல்லி நம்முடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளையும் சொல்லுகின்றனர். அதிலும் ஒரு சில ஏடுகளில் நாம் இப்பூவுகில் இன்ன பெயர் குட்டப் பெறுவோம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்வதைக் காணலாம் அனுபவமில்லாதவர்களுக்கு இவ் விஷயம் பெரும் வியப்பைக் கொடுக்கலாம். ஆனால் அனுபவம் உள்ளவர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் சொல்லுகின்ற உண்மையை, அவ்வனுபவமும், ஆராய்ச்சியும் ஒரு சிறிதும் இல்லாத ஒருவன் அப்படி இருக்க முடியாது என்று சொல்ல அதிகாரம் கிடையாது. அது அறிவுடைமையும் ஆகாது, தனக்கு அந்த அனுபவம் இல்லாததால் தெரியாது என்று மட்டும் சொல்லலாம் அது சம்பந்தமாக சுமார் ஒரு லக்ஷ ரூபாய் வரை செலவு செய்து சோதித்துப் பார்த்து அவற்றில் கூறியிருப்பதை அனுபவத்தில் நாற்றுக்கு நாறு சரியாக இருப்பதைக் கண்டு சொல்லுகின்றோம்.

இப்பொழுது நமது கைகளில் காண்கின்ற இரேகைகளைக் கொண்டு நாம் பிறந்த நேரத்தைச் சரியாகச் சொல்லக் கூடுமானால், அந்த இரேகைகள் நாம் பிறக்கும் முன்னமே கைகளில் விதித்திருக்கிற காரணத்தால், நாம் பிறக்கவேண்டிய நேரம் கருவினுள் இருக்கும் பொழுதே தீர்மானமானது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

ஆகவே தாயாருடைய முயற்சியினாலும், சிசுவாயிருந்த நம்முடைய முயற்சியினாலும், நாம் இப்புவியில் பிறக்கவில்லை என்பதையும் நாம் எந்த விளாடியில் எந்தக் கிரஹ நிலையில் பிறக்கவேண்டுமென்றும், அதனால் என்னென்ன இன்ப துன்பம் அனுபவிக்க வேண்டும் என்றும் ஆண்டவன் நமது கைகளில் எழுதியிருக்கின்றுதே அதன்படி அந்தந்த கிரஹ நிலைகள் நம்மைப் பிறக்குமாறும் இன்ப துன்பம் அனுபவிக்குமாறும் செய்கின்றன என்பதையும் உணர்ந்திருத்தல் வேண்டும். நியாயாதிபதி இன்ன குற்றம் செய்தவனுக்கு இன்ன சட்டத்தின்படி இன்ன தீர்ப்பு என்று சொல்லிவிட்டால், ஏவ்வளர்கள் அதை எவ்வாறு தவறாது நிறைவேற்றுவார்களோ அதே போன்றது, ஆண்டவனது நியாயத் தீர்ப்பின் விதிப்படி கிரஹநிலைகள் அமைவதும், அவை அமுல் நடத்துவதுமாகும்.

இம்மண்ணுலகில் செல்வந்தனுகப் பிறப்பதற்குரிய தகுதி ‘பெற்றிருந்தால் அன்றி பெறமுடியாது. அதனுலேயே “மேலைத்தவத்தளவே ஆகுமாம் தான் பெற்ற செல்வம்” என்றும் “வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அளிது” என்றும்

“செய்தீவினை இருக்க தெய்வத்தை நொந்தக்கால் எய்தவருமோ இருந்தியம்” வையத்து “அறும்பாவமென்று அன்று இடார்க்கு இன்று வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்” என்றும் அருளி இருக்கின்றனர்.

இரேகையைக் கொண்டு, பெயர் முதல் சொல்லப் பெறுவதைச் சோதித்துப் பார்த்துத் தெளியவேண்டும் என்று எண்ணிய, ரோமன் கத்தோலிக்க அன்பர் ஒருவர் தன்னுடைய கைகளைக் காட்டி ஏடுடேத்துப் பார்த்ததில் “சாவில் ஆறும், சாவில் ஒன்பதும் இவன் தன் நாமம்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தது, “ச” என்ற எழுத்தில் ஆருவது எழுத்து ‘கு’. அதில் ஒன்பதாவது எழுத்து ‘சை’ ஆகவே அவருடைய பெயர் குசை என்று இருந்ததைக் கண்டு அவர் பெரும் வியப்படைந்தார். மேலும் அவர் தன் தாயாருக்கு முத்த குழந்தையே

தவிர தந்தையாருக்கு மூத்த குழந்தை அல்ல என்றும் குறித்திருந்ததும் உண்மையாயிருந்ததால் இவ்வளவு நுட்பமாகவா கிரஹ சிலைகளின் அதிகாரங்களையும் சட்டதிட்டங்களையும் இந்துக் கள் கண்டு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று ஆச்சரியப்பட்டார்.

இன்னும் ஒருவர் தனக்கு இரண்டாவது திருமணம் ஆகுமா? என்று பார்க்கின்ற காலத்தில், இரண்டாவது மணம் நடந்தே தீரும் என்றும் வரப்போகின்ற ஜாதகம் இன்ன தென்றும் குறித்திருந்தது. அதன்படியே நடந்து அப்பெண்ணின் ஜாதகமும் அப்படியே இருந்தது ஆறுமுகம் என்பதற்கு “ஜாந்து ஒன்றும் வதனமெனப் பெயரும் குட்டி” என்று எழுதப்பெற்றிருக்கிறது. ஜாந்தும் ஒன்றும் ஆறு. வதனம் என்றால் முகம். ஆக ஆறுமுகம் ஆகின்றது.

இவ்வாறு நூற்றுக்கணக்கான அனுபவங்கள் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். நாம் துறவு சிலை ஏற்றதை, நமது பூர்வாஸ்ரமத் தம்பியார் எடுத்த நாடி சாஸ்திர ஏட்டில் நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே கூறப்பெற்றிருந்தது இவற்றிலிருந்து நாம் எல்லோரும் ஒரு சியாயத் தீர்ப்பின்படியே பிறந்து இன்ப துன்பம் ஒருவரால் ஊட்டப்பெற்று அனுபவித்து வருகிறோம் என்பது உறுதியாகும். நாடி சாஸ்திரத்தைப் பார்த்தாலும் பாராதிருந்தாலும் ஆண்டவன் விதித்தபடியே அனுபவம் ஏற்படுகின்றது.

இது வரை சுருக்கமாக சாஸ்திர ரீதியாக முன் பிறவியும், முன் விளையும் உண்டு என்று சொன்னாலே. அதை நாம் சங்கேத விபரத்தினிப் புரிந்து கொள்ளவும் ஒப்புக் கொள்ளவும் எல்லோருக்கும் தெரிந்த சில உதாரணங்களால் விளக்குவாம்.

ஒரு மாவட்டத்திலுள்ள சிறைச் சாலையில் பல கைதிகள், பலதரப்பட்ட தண்டனைகளுக்கு உள்ளாகி, பல ஊர்களிலிருந்து, சியாயாதிபதி செய்த தீர்ப்பின் பிரகாரம். தண்டனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லவா? அவர்களுக்குள் உணவில் வேற்றுமையும் அங்கு செய்ய வேண்டிய தொழில்களில் வேற்றுமையும், அங்கு தங்கியிருக்க வேண்டிய நாட்களில் வேற்றுமையும், ஒரே வகுப்பில் அனுபவ சாலைகளுக்கும், புதிய கைதிகளுக்கும், உள்ள தராதர வேற்றுமையும் உண்டு என்பதும், யாவரும் அறிந்ததே. அவர்கள் விரும்பிய ஆகாரத்தைச் சாப்பிடவோ, விரும்பிய வேலையைச் செய்யவோ, கொடுத்த வேலையைச் செய்யாதிருக்கவோ, சிறைச்சாலையை விட்டு குறித்த நாளுக்கு முன்பே வெளியே போகவோ, அல்லது எந்த நாளும் அங்கேயே நிரந்தரமாக வாழவோ முடியாது என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே.

அவர்களுக்கு, எல்லோரையும் போல் மனம்போன போக்குப்படி நடக்கவேண்டும் என்ற விருப்பம் இருந்தாலும், அவர்களுடைய சுதந்திரம், அவர்கள் இஷ்டத்தில் இல்லாமல் அவர்களை ஆண்டு வருகின்ற அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் பெற்ற ஒரு சியாயாதிபதியின் சியாயத் தீர்ப்புக்கு உட்பட்டே தொழில்பட வேண்டியதாகயிருக்கிறதென்பதும் யாவரும் அறிந்ததே சிறைச் சாலையில் ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு சிலையில் வாழும் தீர்ப்புப்படி பெற்றது, அவரவர் செய்த செயலைப் பொருத்து, நீதி செலுத்தி ஆண்டு வருகின்ற அரசாங்கத் தாரால் வழங்கப் படுகிறதே தவிர, காரணமில்லாமல் யார் மீதும் கோபம் கொண்டோ, பழி வாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டோ, நீதியுள்ள அரசாங்கம் தீர்ப்புக் கொடுப்ப தில்லை என்பதையும் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வர்.

அவ்வாறு சிறைச் சாலையில் பலதரப்பட்ட தீர்ப்புகளுக்கு உள்ளாகி இருப்பவர்கள் சிறைச்சாலைக்குப் போகுமுன் தங்களது விருப்பம்போல சுதந்திரமாகவும், நிரந்தரமாகவும், வாழ்ந்து வந்த சொந்த ஊர்கள், சிறைச் சாலைக்கு வெளியே உள்ளனவே தவிர, சிறைச் சாலைக்கு உள்ளே இருக்க முடியாது என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே அவ்வாறு சுதந்திரமாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள், செய்த குற்றங்களைக் கண்காணித்து சியாய விசாரணை செய்து

தீர்ப்புக் கொடுத்து, அவர்களை மேலும் குற்றம் செய்யாதபடி திருந்தி நடக்கும்படி ஆட்சி செலுத்தி வருகிற அரசாங்கம், அந்த சிறைச்சாலைக்கு வெளியே இருந்து, வெளியிலுள்ளவர்களையும், சிறைச்சாலையிலுள்ளவர்களையும் ஆண்டு வருகின்றது என்பதையும் யாவரும் அறிவர் அவ்வாறு ஆட்சி புரிவதும் ஒரு சட்டத்திற்குட்பட்டு, அதிகாரம் செலுத்துகின்ற பல அதிகாரிகளைக் கொண்டே தீர்ப்புக் கொடுத்து அமுல் நடத்துகின்றதென்பதையும் அவ்வாறு அமுல் நடத்துகின்ற அதிகாரிகளும் அச் சிறைச் சாலைக்கு வெளியிலிருந்தே தீர்ப்புக் கொடுத்து சிறைச்சாலைக்குள்ளே போகும்படியும் அங்கு இருக்கும்படியும், தீர்ப்பு (தண்டனைக்காலம்) முடிந்ததும் வெளியே செல்லும்படியும் அமுல் நடத்துகிறார்கள் என்பதையும் யாவரும் ஒப்புக் கொள்வர்

இந்த உதாரணத்தை மனதில் நன்றாக வாங்கிக் கொண்டால், இப்புவலகில் வாழ்கின்ற நாம், நம்முடைய விருப்பப்படி பிறக்கவும், இருக்கவும், இம் மண்ணுலகிலுள்ள பாரமுள்ள ஊன் உடலைவிட்டு, விண்ணுலகுக்குச் செல்லவும்முடியாமலிருப்பதால், இம்மண்ணுலகவாழ்வே ஒரு பெரிய சிறைச்சாலை வாழ்வை ஒக்கும் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். இதில் கொலையும், தற்கொலையும் உடலைச் சேதிப்பதே தவிர, ஊன் உடலில் எவ்வித சேதமும் இன்றி ஆவி பரிசின்ற சாதாரண சாவோடு ஒப்பிடமுடியாது. அது சிறைச்சாலையிலிருந்து விடுபட்டுப் போகுமுன் சிறைச்சாலையிலுள்ள கட்டிடத்தைச் சேதம் செய்து, இடித்து, வெளியேறிய மூர்க்களின் செயலோடு, சேர்ந்ததாகவும், அதற்குரிய தண்டனைக்கு உரியதாகவும் அமையும் என்று அறிந்திருத்தல் வேண்டும்

இனி ஒரு வைத்தியன், நோயாளிக்கு இருக்கின்ற வியாதியையும் அதன் மூல காரணத்தையும் அறிந்து கசப்பு மருந்து கொடுப்பதும் இனிப்பு மருந்து கொடுப்பதும், பட்டினி போடுவதும், உணவுச் சுத்துக்களை ஏத்துவதும், கத்தியால் கீறவதும், கால் கைகளைத் துண்டிப்பதும். பக்ஷபாதமுள்ள செயல்கள் போல் தோன்றினாலும், வைத்தியனுடைய ஒரே குறிக்கோள் வியாதி குணமடைய வேண்டியதே என்பதில் யாருக்கும் மறப்பு இருக்க முடியாது. என்னென்ன சிகிச்சை செய்தால் எங்கெந்த வியாதி குணமடையும் என்பது வைத்தியனுக்குத் தெரியுமே தவிர நோயாளிக்கு எப்படித் தெரிய முடியும். அது போலவே வைத்திய நாதங்கிய ஆண்டவனும் உயிர்களுக்கு அாதியாகவள்ள பாசத்தால் ஏற்படும் அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னுச் சொல் முதலிய வியாதிகளைப் போக்குவதற்கு, வழி வகைகள் வருத்து, பலவித கசக்கின்ற துண்ப அனுபவங்களையும், இனிக்கின்ற இன்ப அனுபவங்களையும் காரண காரியத்தோடு நமக்கு ஊட்டி, யாராலும் செய்ய முடியாத வைத்தியத்தைச் செய்து வருகிறோர் என்ற உண்மையை உணரும் பொழுது. துண்பமாக இருந்தாலும், இன்பமாக இருந்தாலும் இரண்டையும், இரண்டு மருந்தாகக் கருதி ஒன்றிற்கு வருந்துவதும், மற்றென் நிற்கு மகிழ்வதும் இல்லாமல், எப்பொழுதும் நிம்மதியுடன் இருக்கின்ற சிலை ஏற்பட ஏதுவாகும்.

பொதுவாக மக்களுக்கு, உள்ளதை உள்ளவாறு உணர முடியாத அஞ்சனான இருளே கவலையைக் கொடுக்கிறது மெஞ்னான ஒளியே இருளைப் போக்கி உள்ளதை உள்ளவாறு உணரச் செய்கிறது கயிறு கிடப்பதைப் பார்த்து பாம்பென்று மயங்கிப் பதை பதைப்பதும், நாட்டியிருக்கும் கல்லைப் பார்த்து கள்ளனென்று கதறுவதும் யாவரும் அறிந்ததே. சைவ சித்தாந்தம் இவ்வுலகிலுள்ள பலவேறு நிலைகளுக்கு அவரவர் முன்பிறவி களில் செய்த நல்விளை, தீவிளைகளாகிய இரண்டுமே காரணம் என்று கூறுகின்றது. அவரவருடைய மதியைக் கொண்டு அவரவர் செய்த செயல்களுக்கு அச் செயல்கள் யார் யாருக்குச் செய்தனவென்றும், என்ன நோக்கத்தோடு செய்தனவென்றும், அவ்வாறு செய்யப்பட்ட செய்தனவென்றும், என்ன தகுதி என்னவென்றும், தானே அறியக் கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்த வரின் உண்மையான தகுதி என்னவென்றும், ஆண்டவனியம், இவ்வளவு பாவம் என்று மதித்து, அதற்கு என்ன ஆண்டவன் இவ்வளவு புண்ணியம், இவ்வளவு பாவம் என்று மதித்து, அந்தச் சட்டத்தின்படி தீர்புக் கொடுக்கிறார் என்று வியக்தமாகக் கூறுகின்றது.

மேலும் எவரையும் எந்தத் தேசத்திலும், எந்தப் பெற்றேரிடத்திலும், எந்தப் பெயரிலும், எந்த சிலையிலும் எந்த மொழி பேசுகின்றவராகவும் பிறக்கும்படி ஆண்டவன் செய்யக் கூடும் என்பதை உணர்ந்திருத்தால், நாட்டுப் பற்றினாலும், மொழிப் பற்றினாலும் ஏற்படுகின்ற சண்டை சச்சரவுகள் இல்லாமல் போகும் சிங்களவர்கள் தமிழராகப் பிறக்கலாம், தமிழர்கள் சிங்களவர்களாகப் பிறக்கலாம். இலங்கையர் இந்தியராகப் பிறக்கலாம்; இந்தியர் இலங்கையராகப் பிறக்கலாம். அமெரிக்கர் ருஷராகவும், ருஷர் அமெரிக்கராகவும் பிறக்கலாம். இவ்விதமாக எந்த தேசத்தவரையும், எந்த தேசத்தவராகவும், ஆண்டவன் பிறக்கும்படி செய்யலாம், எந்த மொழி பேசுகின்றவரையும், வேறு எந்த மொழி பேசுகின்ற வராகவும் பிறக்கச் செய்யலாம். அவை எல்லாம் ஆண்டவனுடைய சியாயத் தீர்ப்பி ஹள்ளவை என்று உணர்ந்து கொண்டால், இன்றைய உக்கப் பூசல்களே இல்லாமற் போகும். உலகத்தில் சாந்தமும் சமாதானமும் சிலவும் ஆகையால் இந்த சைவ சமய உண்மையை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு உலகறியச் செய்கின்றேமோ, அவ்வளவுக்கவெள்வு உலகம் கேழுமமடையும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

முதலாவதாக முன் பிறவியும், முன் சினையும், உண்டு என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிற இந்து மதத்தைத் தழுவிய இந்தியாவும் வட இலங்கையும், அவற்றை ஒப்புக்கொள்ளுகிற பெளத்த மதத்தைத் தழுவிய சிங்களவர்கள் ஆட்சியிலிருக்கும் இலங்கையும், திபேத், பர்மா, சைனு, ஜப்பான், முதலிய கீழத் தேசங்களும் தங்களுடைய மதக்கோட்டாடுகளை உண்மையாகப் பின்பற்றி, நாட்டுத் துவேஷமும், மொழித் துவேஷமும், இன்றி சகோதர மனப் பான்மையுடன் நடந்து கொள்ள முற்படுவார்களானால், மேல் நாட்டிடற்கே அது பெரியதோர் படிப்பினையாகவும், எடுத்துக் காட்டாகவும், அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இனி நம்மை இவ்வுலகத்திற்கு உடல் கொடுத்து அனுப்பவும், இருக்கச் செய்யவும், உயிரை உடலிலிருந்து பிரியச் செய்பவும். செய்கின்ற ஆண்டவன் ஒருவன் உண்டு என்று இந்துக்களும், கிறிஸ்தவர்களும், இல்லாமியர்களும், ஒப்புக் கொண்டிருந்தாலும், ஒவ்வொரு மதத்திலும் ஆண்டவன் ஒருவன் உண்மையாகவே உண்டா? என்று சந்தேகித்துக் கேட்கின் றவர்களும், ஆண்டவன் என்று சொல்லுவதெல்லாம் வெறும் ஏமாற்று, அதெல்லாம் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகச் செய்த சிலருடைய குழ்ச்சி, என்று சொல்லுகின்றவர்களும், இருப்பதை நாம் அறிவோம். அதற்கு முக்கிய காரணம் ஒவ்வொரு மதத்தினரும், ஒவ்வொரு விதமான வழிபாடுகள் செய்து கொண்டிருப்பதும், பிற மதங்களின் உண்மையையறியாது. அவற்றை அவதாராகப் பேசுவதும், என்னி நகையாடுவது மேயாகும். ஆனதால் கடவுள் நம்பிக்கை நம் நாட்டில் குன்றாது இருக்க வேண்டுமானால் இந்துக்களும். கிறிஸ்தவர்களும், இல்லாமியர்களும் சேர்ந்து கடவுள் ஒருவர் உண்டு: அவர் உருவமில்லாத அருவ சிலையிலும் இருந்து அனுக்ரகம் செய்கிறோர்; மெய்யடியார்களுடைய உள்ளத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டு (நினைப்பவர் மனம் கோயிலாகக் கொள்ளும் தன்மையினால்) அடியார்கள் மூலமாகவும், அனுக்ரகம் செய்கிறோர்.

அதுவுமன்றி கோயில்களில் ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சங்கிதானம், சங்கிரோதனம் என்னும் முறைகளில், பிரதிஷ்டை செய்திருக்கும் மூர்த்தங்களிலும், சாசித்யமாக இருந்து வழிபாடு செய்கிறவர்களுக்கு, அனுக்ரகம் செய்கிறோர் என்ற உண்மையை பொது மக்கள் உணரும்படி செய்ய வேண்டும். தவிரவும் அருவமாக மாத்திரமே நின்று, ஆண்டவன் அருள் புரிய முடியும் என்று சாதிப்பதும், இயேசுநாதர் ஒருவர் மூலமே மக்களுக்கு அனுக்ரகம் புரிய முடியும் என்று சாதிப்பதும், கோயில்களில் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கும் மூர்த்தங்களின் மூலமாக மட்டுமே அனுக்ரகம் புரிய முடியுமென்று சாதிப்பதும், உண்மைக்கு மாருகும் என்பதைப் பொது மக்கள் உணரும்படி செய்தல் வேண்டும். சைவ சமயம் அருவ வழி பாட்டையும் உருவ வழிபாட்டையும் அருவருவ வழிபாட்டையும், அடியார் வழிபாட்டையும், சரியாமார்க்கம், கிரியாமார்க்கம், யோகமார்க்கம், ஞான மார்க்கம் ஆகியவற்றின் உட்பிரிவுகளுமாகப் பற்பல மார்க்கங்களைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றது. அவரவருடைய

பக்குவ நிலைக்கு, எந்தெந்த மார்க்கம் அனுசரிப்பதற்கு ஏற்றதாக இருக்கிறதோ, அந்தந்த மார்க்கத்தில் சின்று, வழிபாடாற்றி, மேல்ஸிலை எய்தவே, அவ்விதம் அருளிச் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஆண்டவன் நியாயத் தீர்ப்புக் கூறுகின்ற நாள் வருமுன், நாம் தெரிந்தோ தெரியா மலோ, அன்றூடம் செய்கின்ற பாவங்களை யெல்லாம், மன்னிக்கும்படி அன்றூடம் ஆண்டவனிடத்தில் வேண்டுவோமானால் அதே பாவங்களைத் திரும்பவும், திரும்பவும், செய்யாமல் நாளடைவில் திருந்தினிடுவோம் நாம் திருந்திய மனத்தோடு கேட்கின்ற மன்னிப்பு ஆண்டவனால் நமக்கு அருளப்படுகிறது. புத்திசாலிகள் எவ்வாறு தங்களுடைய வழக்குகள் விசாரணைக்கு வருவதற்கு முன், தங்களுக்கு வேண்டிய சாக்ஷிகளையும், கோர்ட்டாருக்குச் சமர்ப்பித்து, கோர்ட்டில் ஆஜராகியிருந்து, வெற்றிபெறப் பாடுபடுகிறார்களோ, அதேபோல நாமும் சியாயாதிபதியாகிய ஆண்டவனிடத்தில், நம்முடைய குற்றங்குறைகளை ஒத்துக் கொண்டு, மன்னிக்கும்படி மன்றுடினால் கருணையே உருவான ஆண்டவன், தகுதிகோக்கி மன்னித்து விடுகிறுன் என்பதையும் உணர்ந்து நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

உடம்பினுள் கட்டுப்பட்ட பரமான்மாவின், அம்சமே ஜீவான்மா என்றும் அது உடம்பினுள் கட்டுப்பட்டதினால், பரமான்மாவின் அம்சங்களாகிய தன்னைஜீவான்மாவென்று மயக்கத்திடலும், அறியாமையாலும், தவறுதலாகக் கருதிக் கொள்ளுகிறது என்றும் அந்த மயக்கம் தீர்ந்து விட்டால் தன்னையே. தான் பரமான்மாவாகக் கண்டு கொள்ள முடியும் என்றும் போதிக்கப் பெறுகின்றது. இப்படிப் போதிக்கின்றவர்கள், தாங்கள் வேதாந்த உண்மைகளைப் போதிப்பதாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள் வேதாந்தத்தின் தெளிவாம் சைவ சித்தாந்தம், அப்படிக் கருதியிருப்பவர்களையும், போதிப்பவர்களையும் வேதாந்திகள் அல்ல, மாயாவாதி, ஏகான்மவாதி என்று கண்டித்து, 4 வேதங்களும் 28 ஆகமங்களும், வேதத்தின் ஆறு அங்கங்களும், ஆகமத்தின் நான்கு அங்கங்களும் “பரமான்மா” என்று சொல்லப் பெறும் பதி ஒன்று, ஜீவான்மா வென்று சொல்லப்பெறும் பசு எண்ணிறந்தன என்று கூறி, அதற்குக் காரணங்களும் கூறுகின்றன. பதியாகிய பரமான்மா சுத்தத் தங்கம் போன்றது. தங்கத்தில் களிம்பு எப்படி ஏற்முடியாதோ, அதே போல பதியாகிய கடவுள், கட்டுப்படுத்தப்படுகின்ற அல்லது அசுத்தப் படுத்தப்படுகின்ற தன்மை உடையவரல்லர்.

ஆனால் பசு எனப்படும் ஜீவான்மாக்களாகிய நாமோ, செம்பு போன்றவர்களாய் செம்பில் களிம்பு இயல்பாகவே ஏறி இருப்பது போல, சில அசட்டுக் குணங்களை உடையவர்களாய் இருக்கிறோம். செம்பிலுள்ள களிம்பு போவதற்கு, இரதகுளிகை சேர்த்து அதைப் புடம்போட்டு சுத்தப்படுத்துவது போல், ஆண்டவன். நமக்குப் (உயிர்களுக்குப்) பல பிறவிகளைக்கொடுத்து அவற்றில் வரும் அனுபவ அறிவைப் பெறும்படிச் செய்து, பக்குவம் நோக்கி அருள்பாலித்து ஆட்கொள்ளுகிறுன், என்று, சித்தாந்த சாஸ்திரம் விரிவான விளக்கம் தருகிறது.

சில வாலிபர்கள், உலகம் சுற்றுவதும், குரியன், சந்திரன் முதலிய கோள்களும், அண்டத்திலுள்ள பிறவும் சுற்றுவதும், இயற்கை என்று கருதலாம் மின்சாரத்தினால் ஒடும் கடிகாரங்களைப் பார்த்தவர்கள், அப்படிக் கருதிவிட முடியாது. ஒரு ஊரில் உயர்ந்ததோர் கட்டிடத்தில், ஒரு மின்சாரக் கடிகாரம் அமைத்திருந்தால், அக் கடிகாரத்திலுள்ள விளாடி காட்டுகிற மூன்றாம், சிமிடம் காட்டுகிற மூன்றாம், மணி காட்டுகின்ற மூன்றாம் மூன்று வித வேகத்தில் ஒட்டுவோறின்றி தினமும் ஒடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ணுற்ற மாணவன், அம் முட்கள் அவ்வாறு இயங்குவது இயற்கை என்றால், எவ்வளவு அறியாமையோ அவ்வளவு அறியாமை உடையதாகும் இவ்வலகமும். அண்டங்களும், தொழிற் படுவது இயற்கை என்று சொல்லுகின்றவர் கூற்று, மின்சாரக் கடிகாரமோ, இரண்டு மின்சாரக் கம்பிகளின் மூலம் வரும் மின்சாரத்தினால் இயங்குவது. தெரிகின்றது. இவ்வுலகத்தைக் கடவுள் இயக்குகிறார் என்றால் அவருக்கும் இவ்வுலகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பைக் காண

முடியவில்லையே என்று கேட்கலாம். கோள்களின் இயக்கங்கள் நம்முடைய சரீரத்தையும், நம்முடைய அறிவாற்றல்களையும், எவ்வாறு பந்தித்துத் தொழிற் படுத்துகின்றனவோ, அக் கோள்களுக்கும் நமக்குமுள்ள தொடர்பு, எவ்விதம் நம்முடைய கண்களுக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும், அப்பாற்பட்டு இருக்கிறதோ, அத்தன்மையேவே, நமக்கும் ஆண்டவனுக்குமுள்ள தொடர்பும், ஆண்டவனுக்கும் அண்டங்களுக்குமுள்ள தொடர்பும். எவ்விதச் சக்தியையும் கண்ணுல் நாம் காண முடிவதில்லை. X Ray “எக்ஸ்ரே” படம் பிடிக்கும் கருவியிலிருந்து உடலை ஊடுருவிச் சென்று, உடம்பினுள் இருக்கின்ற எலும்பு முதலியவற்றைக் கண்ணுடியுள் காட்டுவதுபோல் காட்டிவிடுகின்ற அந்த சக்தியையும் கண்ணுல் காண முடிவதில்லை அல்லவா? காண முடியாவிட்டாலும் காரியப் பாட்டைக் கொண்டு, காரணத்தைச் சந்தேக விபீர்தமின்றி உணர்வதுபோல, இவ்வுலகமும் நம்முடைய உடம்பும், காரியப் படுவதிலிருந்து, இவற்றைச் சிருஷ்டி செய்து தொழிற் படுத்துகின்ற உலக கர்த்தாவாகிய அம்மை அப்ப னுடைய தன்மைகளை, நாம் சந்தேக விபீர்தமின்றி, உணர்ந்து தெளிந்து கொள்ளலாம்

ஆண்டவனது தன்மைகளையும், உயிர்களது தன்மைகளையும் சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் அளந்து சொல்லுவதுபோல, வேறு எங்கும் யாரும் சொல்லவில்லை அண்டத்தை அளக்கக் கூடிய கருவிகள் யில்லாவிட்டாலும், பின்டத்தை அளந்து பார்த்தாவது, ஆண்ட வனுடைய தன்மைகளை உய்த்துணர்ப்பார்ப்போமாக, நம்முடைய சரீர அமைப்புகளை ஆராய்ந்தாலே, இந்த அற்புதமான இயந்திரத்தை அமைத்தருளிய ஆண்டவன் எத்துணைச் சாமர்த்தியசாலி, என்று கண்டு கொள்ளலாம். குழந்தையைப் பெற்ற எந்தத் தாயும், தகப்ப னும், குழந்தையினுடைய சரீரத்தின் எந்த ஒரு பாகத்தையாவது கூட்டவோ. குறைக்கவோ சக்தியற்றிருப்பதை ஒத்துக்கொள்ளாதிருக்க முடியாது நாம் பிறக்குமுன்னரே, நமக்குவேண் டிய பாலைத் தாயாரிடத்தில் முற்றுணர்ச்சியோடு, முன்கூட்டியே தயாரித்து வைத்து, அந்த இயந்திரம் அமைத்தது சிற்பியாகிய ஆண்டவனுடைய கருணையினாலும். பேரருளுடைய கன் மையினாலும், அமைந்ததா? அல்லது பெற்றேர்களுடைய அறிவாலும் ஆற்றலாலும் அமைந்ததா? இன்று உலகத்திலுள்ள சுமார் 200 கோடி மக்களும், தோற்றுத்தாலோ, சாடையாலோ, நடையாலோ, உடையாலோ, குரலாலோ, குணத்தாலோ, அறிவாலோ, ஆற்றலாலோ, ஒன்று போலில்லாது இருக்கிறார்கள் என்றால் இத்தனை கோடி வருஷங்களாக இவ்வாறே மக்களைப் படைத்துக்கொண்டு இருப்பானேயாகில், அது ஆண்டவனுடைய முடிவில்லாத ஆற்றலையும், முக்காலமுழுணர்ந்த முற்றறிவையும், தெற்றென வெளிப்படுத்தவில்லையா? இவ் விதமாக பலவற்றையும் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்துத்தான் ஆண்டவனுக்குச் சிறந்த எட்டுத் தன்மைகள் உண்டு என்று கண்டார்கள் நம் முன்னேர்கள். அதனாலேயே திருவள்ளுவரும்

“கோளிற் பொறியிற் குணமிலவே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை” என்றார்.

இறைவன்:-

1. முடிவில்லாத ஆற்றலுடையவன்.
 2. முற்றும் உணர்ந்தவன் (திரிகாலம் உணர்ந்தவன்)
 3. முற்றறிவுடையவன்.
 4. தன்வயத்தன் (பிறர் துணையின்றித் தானே இயங்குபவன்)
 5. தூய உடம்பினன் (அழியாத அருள் திருமேனி உடையவன்)
 6. பேரருள் உடையவன்.
 7. வரம்பில்லாத இன்பம் உடையன்.
 8. இயல்பாகவே பாசங்களில் நீங்கியவன் (மும்மலங்களால் சேட்டிக்கப்படாதவன்)
- என்று நம் முன்னேர்கள் கண்டுரைத்தார்கள் இவற்றில் ஒவ்வொன்றிற்கும் போதிய காரணங்கள் சொல்லி சிருபிக்கலாம் விரிவஞ்சி விடுத்தோம்.

மேலே சொன்ன இறைவனது என்குணங்களில் ஒன்றுகி லும் நமக்கு இருக்கிறதா வென்று சீர்தூக்கிப் பார்த்தால், “பரமான்மா”வுக்கும் “ஐவான்மா”வுக்கும் உள்ள தராதரம் உள்ளங்கையில் உள்ள செல்லிக்கனியே போல் நன்றாக விளங்கும். ஐவான்மாக்களுக்கு ஆணவத்தால் ஏற்பட்டிருக்கும் குணங்களும் எட்டு என்றே சிக்சபித்து இருக்கிறார்கள். அவையாவன:—

1. தனக்குத் தெரிந்த ஒன்றையே சாதித்தல். தனக்குத் தெரியாத உண்மைகள் உலகத்தில் ஸிரம்ப உண்டு என்பதை ஒப்புக்கொள்ள மறுத்தல், (நாஸ்திகத்திற்கு அஸ்திவார மான தன்மை உலகத்தார் உண்டென்பதை இல்லென்பது)
 2. தான் சொல்லுவதை பிறர் கேட்கவேண்டுமென்ற விருப்பமும், பிறர் சொல்லுவதைத் தான் கேட்டுக்கொண்டிருத்தலில் விருப்பக் குறைவும் உள்ள தன்மை.
 3. எடுத்ததற்கெல்லாம் கோபப்படுதல்.
 4. தன்னிடம் இல்லாத பொருட்களின் மேல் ஆசைப்படுதல்.
 5. கொலை செய்தலும், கொன்றதைத் தின்றலும்.
 6. எப்பொழும் கவலைப்பட்டு வருத்தமுறுதல்.
 7. நான் என்ற அகங்காரமும் என்னுடையது என்ற முனைப்பும் தலைக்கேறியிருத்தல்
 8. தன் குற்றத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடியாமல். பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லி நகையாடுவதில், பெரியதோர் மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும் கொள்ளல் இந்த எட்டுக் குணங்களில் யார் யாருக்கு எவ்வளவு எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதை அவரவரே அறிவார், ஆண்டவனும் அறிவார்.

மாயா மலத்திற்கு ஏழு குணங்கள் உண்டென்று கண்டிருக்கின்றனர். அவையாவன:—

1. எவ்வளவு படித்திருந்தாலும் உண்மையை அறிய முடியாமை.
 2. களவு செய்தல், கெடுதல் என்று தெரிந்தும் களவு செய்யாதிருக்கமுடியாமை.
 3. கண்டதைச் சொல்லும் நேரமை வாராமை.
 4. படித்தபடி நடக்கவேண்டும் என்று சிலைத்தாலும் நடக்கமுடியாமை.
 5. பெரும்பணம் படைத்தவனாக இருந்தாலும் பிறருக்குக் கொடுத்துதவும் மனப்பான்மை வாராமை.
 6. இறப்பு என்பது திண்ணமாக உண்டு என்பதைக் கண்டும், கேட்டும், உணர்ந்தும் அதைக் குறித்து மனம் தெரிய்ப்படாமை.
 7. பிறருடைய ஆக்கங்களைக் கண்டபோதும், கேட்டபோதும் மனம் பொருமை இவற்றில் யார் யாருக்கு எவ்வளவு எவ்வளவு மயக்கம் இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இனி கன்ம மலத்திற்கு ஆறு குணங்கள் உண்டு அவை யாவன:— (1) சோமபேரி யாக இருத்தல், (2) தூங்குதல், (3) புண்ணியத்தைச் செய்தல், (4) பாவத்தைச் செய்தல், (5) செய்யவேண்டிய தொழிலைச் செய்யாது விடுதல், (6) தன் குற்றத்தை பிறர்மேல் சுமத் தல் (வாசற்படியில் மோதிக்கொண்ட ஒருவன், படி தட்டிவிட்டது என்று சொல்லுவதைப் போன்றது.

இவ்வளவு இழிவான தன்மையிலுள்ள ஜீவான் மாக்களாகிய நம்மைப் ‘பரமான்மா’ வென்று கருதிக் கொள்ளுதலும், பேசிக்கொள்ளுதலும், எவ்வளவு போதமை என்றும், எவ்வளவு பாவமும், பழியும் ஆகும் என்றும் சிந்தித்துத் தெரிந்துகொள்ளல்

வேண்டும். அல்லாமலும், பரமான்மாவாகிய ஆண்டவன் ஜீவான்மாவாக வந்து தனக்குத் தானே துன்பங்களைக் கொடுத்து விடுவித்துக்கோள்கிறுன் என்றால் அது அறிவுடைய செயலாகுமா? அல்லது கருணையுடைய செயலென்று கருதமுடியுமா?

ஜீவான்மாக்கள் ஆண்டவனிடம் ஒன்றும் விண்ணப்பம் செய்யாதிருக்க ஆண்டவ னுடைய முற்றிலினால் ஜீவான்மாக்களுடைய நிலையை அறிந்து அவற்றிற்கு இன்னின்ன செய்தால் அவை மேல் நிலைக்கு வரும் என்று உணர்ந்து, கருணையே காரணமாக அருள் புரிவதனால் அல்லவா, ஆண்டவன் ஒப்பாரும், மிக்காரும் இல்லாத “பரம்பொருள்”, ஆன்மாக்களை எல்லாம் உய்விக்கின்ற “பரமான்மா” வென்று எல்லோராலும் வாழ்த்தப் பெறவும், வந்திக்கப்பெறவழுதைய தகுதியுடையவருகின்றன. இந்த உண்மைகளைல்லாம் சந்தேக விபரீதமின்றி தெரிவிக்க சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் உதவுவதுபோல், உலகத்தில் எந்த மொழியிலும் எந்த சாத்திரங்களும் கிடையாதென்பதைத் தமிழர்களே பூரணமாக உணரவில்லை என்றால் உலகம் எப்படி அதை உணரமுடியும்? திபாகம் செய்யும் மனப் பான்மையுடைய தமிழர்களில், வேறு பாதைகளையும், படித்திருக்கும் பலர் முன் வந்து, சித்தாந்த சாத்திரங்களை சந்தேக விபரீதமின்றிக் கற்றுணர்ந்து நம் நாட்டிலும், உலகத்தில் எல்லாப் பாகங்களிலும், அவை கூறும் உண்மைகளையும் நீதிகளையும் பரப்புதல் வேண்டும்.

உயிர் உடலில் எங்கிருக்கிறது என்பது பற்றிச் சைவ சமயத்தில் தெளிவாகக் கூறி யிருப்பதுபோல், வேறு சமயங்களில் கூறப்பெறவில்லை, இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் வேறு சில சமயத்தினர் உயிர் இந்த உடலை ரோக இயக்குவதாகவும் அது உடலைப் பிரிவதே சாவு என்பதாகவும், அப்படிப் பிரிந்த உயிர் நியாயத் தீர்ப்பு நாள் வரை உணரவற்றுக் கிடக்கும் என்பதாகவும், நியாயத் தீர்ப்பு நாளன்று அந்தந்த மதக் கோட்பாட்டில் நடந்தவர்களுக்கு மட்டும் உடல் கொடுக்கப் பெற்று மோக்ஷ சாம்ராஜ்யம் கிட்டும் என்பதாகவும், மற்றவர்கள் எல்லாம் என்றென்றும் நரகத்தில் தள்ளப்பட்டு வருந்துவர் என்பதாகவும், என்னிக் கொண்டும், பிரசாரம் செய்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உடல்களையல்லாம், கல்லறையில் புதைத்துப் பத்திரிப்படுத்தி வைக்க, அவை நாளவாயில் பூமியிலுள்ள உண்ணத் தினால் தகிக்கப்பட்டு, மன்னைக் கிடுகின்றன வென்று தெரிந்தும்கூட, நியாயத் தீர்ப்பு நாளன்று அந்த மண்ணிலிருந்து அதே உடல் கிடைக்கப் பெறும் என்ற நம்பிக்கை யுடன் இன்றும் இருந்து வருகிறார்கள்.

இந்துக்கள் இந்தப் பாரமான உடல் நமது உண்மையான உடல் அன்றும், பாம் பிற்குச் சட்டைபோன்றதும், பறவைகளுக்கு முட்டை போன்றதுமே, மக்களுக்குக் கட்டை இந்தத் தூல சரீரம் என்றும் நன்குணர்ந்திருக்கிறார்கள் பாம்பு தனது சட்டையை கழற்றி, விட்டுச் சென்று வாழ்ந்தும் வளர்ந்தும் வருவதுபோல பறவை முட்டையை விட்டு வெளியே சென்று வாழ்ந்தும், வளர்ந்தும் வருவதுபோலே மக்களும் கட்டை என்னும் இப்பாரமான கூட்டைவிட்டுச் சென்று வானுலகில் அவர்களது உண்மையான உடலுடன் வாழ்ந்தும் வளர்ந்தும் இன்பதுன்பம் அனுபவித்தும் வருகிறார்கள் என்றும், பாம்பானது வெளியேறிய பின் அதன் சட்டையினால் அப்பாம்பிற்கும், பிறருக்கும் பறவை வெளிவந்த பிம் அதன் முட்டையில் அப்பறவைக்கும், பிறருக்கும் யாதொரு பயனும் இல்லை என்பதையாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். அதேபோல மக்கள் தங்களது தூலமான கட்டையை விட்டு வெளியேறியபின், அவர்களுக்கும், பிறருக்கும் அக்கட்டைகளினால் யாதொரு பயனும் இல்லை என்பதை இந்துக்கள் உணர்ந்ததுபோல, வேறு யாரும் உணரவில்லை, பாம்பின் சட்டையும், பறவையின் முட்டையும் கீழே கிடந்தால் நாற்றமெடுப்பதில்லை ஆனால் மனிதனது தூல சரீரமான கட்டையோ ஆவி பிரிந்தபின் சில மணிநேரங்களுக்குமேல் வைத்திருக்க முடியாத அவ்வளவு துர்காற்றமும் எண்ணிறந்த தொத்துக் கிரிமிகளும் உடையதாகிவிடும் ஆதலால் உலக நன்மையைக் கருதி அதை நெருப்பிட்டுப் பொசுக்கி, சாம்பலாக்கி விடுவதே அறி வுடையோது கடமையும் கடனுமாகும் என்று உணர்ந்த இந்துக்களும், அவர்களைப் பொட்டிய பெளத்தர்களும் அவ்வாறே செய்து வருகின்றனர். இந்த உண்மையை உணர்ந்த

கிறிஸ்துவ அன்பர்களில் சிலர் பின்ததைச் சுட்டு எரிக்கிற பழக்கத்தை அடுர்வமாகக் கையாண்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் நாம் அறிவோம்.

மேல் நாட்டு வின்ஞானிகள் எல்லாம் வெளியிலுள்ள உலகப் பொருள்களை ஆராய்ந்தார்கள். ஆனால் கீழ்நாட்டு மெய்ஞானிகள் எல்லாம் தங்கள் உடம்பிற்குள் உள்ள உயிர்கள் உடல்களை எவ்வாறு தொழிற்படுத்துகின்றன; ஆண்டவன் உயிர்களுக்கு எவ்வாறு உடல்களை அமைத்திருக்கிறார்கள்; எந்தெந்த இடத்தில் என்னென்ன அனுபவம் ஏற்படுகிறது, ஆண்டவன் உயிர்களை எவ்வாறு ஆட்டுவிக்கின்றார்கள், என்று ஆராய்ந்தார்கள்.

அந்த ஆராய்ச்சியில், முதலாவதாக ஆண்டவன் உயிர்களைப் படைக்கவில்லை என்றும், அரசன் என்று உண்டோ அன்றே மக்களும் உண்டு என்பதுபோல, என்றைக்கு ஆண்டவன் உண்டோ, அன்றே ஆளப்பெறும் உயிர்களும் உண்டு என்றும் கண்டார்கள். ஒரு தகப்பனுக்கும், அவன் பெற்ற குழந்தைக்கும் உள்ள தொடர்பு தூல உடல் கொடுத்த தினால் ஏற்பட்டதே தவிர, தகப்பனுடைய உயிருக்கும், குழந்தையினுடைய உயிருக்கும் யாதோரு தொடர்பும் பந்தமும் கிடையாது. அதுபோல, ஆண்டவனுக்கும் ஜீவராசிகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு அவன் குக்கும் உடல்கள் கொடுத்ததினால் ஏற்பட்ட தொடர்பே தவிர, வேறு எவ்விதத் தொடர்பும், பந்தமும் கிடையாது.

உயிர்களை ஆண்டவன் படைத்திருந்தால் ஏன் படைத்தார் என்பது முதல்கேள்வி. ஏன் ஒன்றுபோல் படைக்கவில்லை என்பது இரண்டாவது கேள்வி. அதுபோல உயிர்களுக்கு ஏன் உடல் கொடுக்கிறார் என்று கேட்கலாம். அதற்கு, பிறருக்குத் தீங்கு செய்கின்ற மிருக சுபாவத்தை மக்களிடமிருந்து போக்கி, பிறருக்குத் தீங்கு செய்யாத மனித சுபாவத்தை உண்டாக்கி, அதற்குமேல் அவர்களுக்கு பிறருக்குநன்மையே செய்கின்ற தெய்வ சுபாவத்தை அருளி, தன்னைப் போல் பேரின்பப் பெருவாழ்வு வாழும்படி செய்யவே அவ்வாறு கொடுக்கிறார் என்று சமாதானம் சொல்லலாம். இனி உயிர்களுக்கு ஒன்றுபோல் ஆண்டவன் உடல்களையும், அனுபவங்களையும் ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்கலாம். அதற்கு, மக்களைத் தண்டிக்கிற அரசன், ஒன்றுபோல் தண்டிக்காமல் அவரவர்கள் செய்த குற்றங்களுக்குத் தக்க தண்டனைகளையே விதிக்கின்றது போலவும், மக்களின் வியாதிகளைக் குணப்படுத்துகின்ற வைத்தியன், வியாதிக்குத் தகுந்தபடி வெவ்வேறு மருந்துகள் கொடுத்துத் தீர்க்கின்றதுபோலவும், ஆண்டவனும் செய்கிறுன் என்ற சமாதானமும் சொல்லலாம்.

அவ்வாறு ஆண்டவன் கொடுத்த உண்மையான உடல் தோலும், சதையும், எலும்பும் உள்ள ஸ்தால உடல் அல்ல என்பதை உணர்ந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். அது தவிர நமக்குப் பெயரிட்டிருப்பது உயிருக்குமல்ல; ஸ்தால சரீரத்துக்குமல்ல; உயிரும் ஸ்தால தவிர நமக்குப் பெயரிட்டிருப்பதற்குமல்ல; என்பவற்றையும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். சரீரமும் சேர்ந்திருப்பதற்குமல்ல என்பவற்றையும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். சரீரம் சரீரம் ஆவி உடல், உள்ளுடல், புகழுடல், நுண்ணுடல், யாதனைசரீரம் என்ற குக்கும் சரீரம் ஆவி உடல், உள்ளுடல், புகழுடல், நுண்ணுடல், யாதனைசரீரம் என்ற பல பெயர்களால் அழைக்கப்பெற்று, சொப்பனத்தில் ஜம்புல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கின்ற, மாயையிலிருந்து ஆக்கப்பெற்ற, அந்த மாயா சரீரமே ஆண்டவன் நமக்குத் தந்த கின்ற, மாயையிலிருந்து ஆக்கப்பெற்ற, அந்த சரீரமேன் பதனையும் அந்த சரீரத்திற்கே பெயரிடப் பெற்றிருக்கிறது உண்மையான சரீரமென்பதனையும் அந்த சரீரத்திற்கே பெயரிடப் பெற்றிருக்கிறது என்பதனையும் உலகமக்கள் திட்டவட்டமாக உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் அப்படி என்பதனையும் உலகமக்கள் திட்டவட்டமாக உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் அப்படி விடப் பெற்றிருக்கிற பெயரும் நாம் கருவிலிருக்கும் பொழுதே கொடுக்கப் பெற்றதாகும் மேலே சொன்ன நாடி சாஸ்த்திரத்தில் கையிலுள்ள இரேகைகளைப் பார்த்து அவரவருடைய பெயர் குறிக்கப் பெற்றிருந்தது என்பதும் அதனுலேயே யாகும்.

சொப்பன்த்தில் குரிய வெளிச்சமும் பிற வெளிச்சங்களுமின்றி பார்க்கக் கூடிய கண்களையும் எவ்வித ஊர்திகளுமின்றி எங்கும் போக்கு. வரவு புரிகின்ற சர்த்தையும் காண முடிகின்றது. சகல அனுபவங்களையும் சகல அவபவங்களையும் கொண்டு அனுபவிக்கின்ற சொப்பனமானது ஒரு உடலால் அனுபவிக்கின்ற உண்மையான அனுபவம் என்பதை நினைவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தனியும் அந்தச் சொப்பன சரீரே, நனவிலும் கனவிலும், இறந்த பின்னரும். இன்ப துன்பம் நுகரத் தகுந்த சரீரம் என்பதைனையும், அது அணுகுண்டுகளாலும், ஐங்குதங்களாலும் அழிக்கப் பெறுத்து என்பதைனையும், அதன் வேகத்தைக் குறைக்கவே பாரமான ஸ்தாலக்கட்டையினுள் ஆண்டவன் அதனைப் பிணைத்திருக்கிறஞ் என்பதைனையும், உணர்ந்து கொண்டால், எங்கும் தன்னிஷ்டம்போல் பறந்து செல்லக்கூடிய பறவையை, ஒரு சூட்டிற்குள் அடைத்துப் போட்டிருப்பது போல் எங்கும் நம்முடைய இஷ்டம்போல் செல்லக் கூடியதும் எதனாலும் இவ்வுலகில் அழிக்க முடியாததுமான நமது மாயா சரீரத்தை, இந்தப் பாரமான ஸ்தாலக் கூட்டிற்குள் சிறைபடுத்தப் பெற்றிருப்பது தெளிவாகும். அவ்விதத் தெளிவே உலக மக்மளது இன்றய மனோசிலையை மற்றிலும் மாற்றி, இறந்தவர்களைக் குறித்து மக்கள் படும் துயரத்தை அறவே அகற்றி, மரண பயத்தையும் பூரணமாக அகற்றி புரட்சிகரமான ஒரு புதிய மனோசிலைமையும் மனச்சாந்தியையும் உண்டாக்கக் கூடியதாகும்.

ஆவி உடலாகிய யாதன சரீரே நமது உண்மையான உடல் என்பதைன் சிருபிக்க வும் ஸ்தாலமான உடல் பாம்பின் சட்டையையும், பறவையின் முட்டையையும் போன்றதே என்பதைன் சிருபிக்கவும், சொப்பனம் ஒரு உண்மையான அனுபவம் என்பதைன் சிருபிக்கவும், பலவிதமான மேற்கோள்களும் சரித்திரச் சான்றுகளும், பிறமதச் சான்றுகளும், பற்பல உதாரணங்களுடன் நாம் தமிழில் வெளியிட்டிருக்கும் “இறந்தவர்கள் வாழும் சிலையும் பேசும் முறையும்” என்ற புத்தகத்தில் விளக்கமாக கூறியிருக்கிறோம் என்றாலும் அதன் கருத்தை இங்கு ஓரளவு சுருக்கமாகக் கூறுவாம்

நம்முடைய பாரமுள்ள ஊனுடம்பு, தூங்கும் பொழுது உணர்ச்சியற்றுக் கிடக்க, சொப்பனத்தை அனுபவிக்கின்ற ஆவி அல்லது உள்ளுடல் சகல அவயவங்களோடும், எல்லா விதமான இன்ப துன்பங்களையும் அனுபவித்து வருகின்றதை நாம் உணர்கின்றோம். அதி விருந்து, அந்த உடல் தொழில்படுவதற்குப் பாரமுள்ள ஊனுடம்பு அல்லது ஸ்தால உடலின் உதவி தேவையில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் சொப்பனத்தில் நாம் எங்கும் தட்டுத் தடையின்றி போக்கு வரவு புரிவதிவிருந்து அது எவ்விதக் கட்டுப் பாட்டுக்கும் அடங்காத ஒரு சரீரமென்பதும் அதில்தான் நமக்குரிய சகல உணர்ச்சிகளும் சகல அவயவங்களும், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென்ற அந்தக்கரணங்களென்னும் உள் அவயவங்களும், தசவாய்க்களும், உயிரும் இருக்கின்றன வென்பதும் புலனுகும் அந்த உள்ளுடல் சொப்பனத்தில் செய்கின்ற பலவித செயல்களும் ஸ்தால உடம்பிலுள்ள அவயவங்கள் மூலமாக வெளிப்படுவதை யாவரும் உணர்க்கூடும் அதில் வாய் பேசினாலும், அலரினாலும், உளரினாலும், ஸ்தால உடலில் அது பிரதிபலித்துப்பக்கத்திலுள்ளவர்கள் கேட்கக்கூடியதாகச் சத்தம் வருவதும், அதில் பயந்து நெஞ்சு பதைப்பதைத்தால், ஸ்தால உடலிலுள்ள நெஞ்சு பதைப்பதைப்பதும், அதில் கையையோ, காலையோ உதைந்தால், ஸ்தாலக்கையும், காலும் உதைக்கப்பெற்றுக் காயமுண்டாவதும், அதில் இன்பம் அனுபவித்தால் ஸ்தால உடலில் அது பிரதிபலிப்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. அவ்வாறு அறிந்தும்கூட, பகலில் நம்முடைய ஸ்தால உடலால் நாம் செய்கின்ற சகல காரியங்களும், அனுபவிக்கின்ற இன்ப துன்பங்களும், சொப்பனத்தில் தனித்துத் தொழில்படுகின்ற குக்குமமான ஆவி உடலாலேயே செய்து வருகிறோம் என்பதையும், பகலில் அந்த உடலின் தொழிற்பாட்டினாலும் உதவியினாலுமே நமது பாரமுள்ள ஊனுடல் சகல செயல்களையும் செய்து சகல அனுபவங்களையும் பெற்று வருகிற வெள்பதையும், சாதாரண அறிவுடையவர்கள் தெரிந்துகொள்ள திருக்கின்றனர்.

அதைச் சிறிது ஆராய்ச்சி செய்து உணர்ந்துகொண்டால், (1) பகலில் ஸ்தால உடல்மூலம் இன்ப துன்பம் அனுபவிப்பதும், சகல காரியங்களைச் செய்வதும், (2) ஸ்தால உடலுக்குள் அடைக்கப்பட்டிருந்தும் சொப்பனத்தில் தனித்து இயங்குவதும், (3) இறந்த பின், ஸ்தால உடலுக்குள் கட்டுப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடு நீங்கப் பெற்று ஆவி உலகத்தில் தனித்து, இன்ப துன்பம் அனுபவித்து, அங்கு இருக்கவேண்டிய காலம் வரை வாழ்ந்து அதன் பிறது அழிக்கப் பெறுவதும், குக்குமமான ஆவி உடலாகிய உள்ளுடலே என்பதும்,

அதுதான் நமது உண்மையான உடல் என்பதும், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றித் தெளிவாகி விடும் அன்றியும் அந்த உடல் இப்புவலகிலுள்ள ஓம்புதங்களாலும், எவ்வித அனுக்குண் டாலும் அழிக்கவோ, சிதைக்கவோ முடியாத “மாயை” என்ற ஒரு பொருளிலிருந்து ஆக்கப் பெற்ற தென்பதையும், அந்த உடலை ஆண்டவன் சிருஷ்டித்துக் கொடுத்தே உயிர்களுக்கு அனுபவ அறிவு உண்டாகும்படி செய்கின்றுன் என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் அவசியம்.

ஆண்டவன் நமக்கு அந்த உடலைக் கொடுத்ததனுலேயே நம்முடைய ஆன்றேர், உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆண்டவன் ஒவ்வொரு உயிருக்கும் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் கொடுக்கின்ற ஒவ்வொரு ஆவி உடலே அவனுடைய ஆணையின்படி ஒவ்வொரு தங்கையார் உடலில் இரண்டு மாதங்களும் ஒவ்வொரு தாயார் உடலில் பத்து மாதங்களும் தங்கிலிருந்து ஸ்தூல உடலுடன் கூடி இரண்டு உடல்களும் ஒன்றுக் கொள்கிபெற்று இப்புவலகில் பிறக்கிறது. அதுவே நமது பிறப்பாகிறது. அதனுலேயே நமது தாய் தங்கையார் அவ்வாறு ஆண்டவன் கொடுத்த குழந்தையைப் பெற்றவர்களாகி அந்தப் பிறவிக்கு மட்டும் அம்மை யப்பனுக அமைகிறார்கள் என்றும், ஆண்டவனே நமது பிறப்புகள் எல்லாவற்றிற் கும் அம்மை யப்பன் ஆகின்றுன் என்றும், அதனுலேயே அவன் நமது பெற்றேர பார்க்கினும் எத்தனையோமடங்கு நம்பிது கருணை உடையவனுக இருக்கின்றுன் என்றும் அனுஷ்டி மான்கள் கண்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆண்டவன் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற உண்மையான உடலே பார மில்லாததாக வும், சாதாரணக் கண்களால் காண முடியாததாகவும் இருக்குமானால் ஆண்டவன் தனக்குத் தானே எடுத்துக் கொள்ளுகிற எந்த உருவும் அருட்திருமேனியாகவும், நம்முடைய குக்கும் சரீரத்தைவிட மிக மிக மென்மையானதாகவும், சாதாரணக் கண்களால் காண முடியாததாகவும்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதை யாவரும் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளக்கூடும். இந்த உண்மையை உணர்ந்து கொண்ட எந்தப் பகுத்தறிவாளியும் விளாயகப் பெருமான் ஒரு பெருச்சாளியை வாகனமாகக் கொண்டிருக்க முடியுமா? அப்படி இருப்பாரானால் அந்தப் பெருச்சாளி கைந்து சட்டியாகி விடாதா? ஆறுமுகம் கொண்ட கந்தப் பெருமான் எப்படிப் படுத்திருப்பார்? எப்படிப் படுத்தாலும் மூக்கு கைந்து விடாதா? நடராஜப் பெருமான் தூக்கிய காலோடு சதாவும் எப்படி ஆடிக் கொண்டிருக்க முடியும் மகாவிஷ்ணு கருடவாகனத்திலும், அந்தக் கருடன் ஒரு நாகப் பாம்பின்மேலும் எப்படி வீற்றிருக்க முடியும்? அப்படி வீற்றிருந்தால் அந்த நாகம் பிழைக்குமா? என்பது போன்ற அசட்டுக் கேள்விகளைக் கேட்கத் துணிய மாட்டார்கள்.

இவற்றிலிருந்து அங்கு இங்கு என்னதைபடி உயிராய் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்ற அருவப் பொருளாகிய பரமன், ஒவ்வொரு காரணத்திற்காக எடுத்துக் கொண்ட திருமேனியுடன் ஒவ்வொரு புவனத்திலும் இருந்து படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும், பஞ்சக் கிருத்தியங்களையும் செய்து உலகங்களை எல்லாம் ஆண்டு வருகிறுன் என்பதை ஓரளவு உணர்ந்து கொள்ளக்கூடும். இந்துக்கள் அவ்வாறு ஆண்டவன் எடுத்துக் கொண்ட திருமேனிகளின் விவரங்களை எல்லாம் விண்ணுலகிலிருந்து அறிந்து இம் மண்ணுலகில் அந்தந்த உருவங்களை, சிற்பசாஸ்திர முறையில் சிலைகளாகத் தயார் செய்து, அதில் அதற்குரிய மூர்த்தியைப் பக்தர்களுக்காக எழுந்தருளி வீற்றிருக்கும்படி பிரார்த்தனை செய்து விக்ரக ஆராதனை செய்து வருகிறார்கள். அதிக நாள் கெடாதிருப்பதற் காகவும், விஞ்ஞான தீழியாகவும், களிமண்ணால் செய்யாமல் செம்பாலும், கருங்கல்லாலும் அமைத்தார்கள்.

இறந்து போய்விட்டதாகக் கருதப் பெறுகின்ற நமது சுற்றத்தார்களும், நன்பர் களும், நாம் எண்ணுவதையும், சொல்லுவதையும், செய்வதையும் தெரிந்து கொண்டிருக்களோ என்பதையும், சொல்லுவதையும், செய்வதையும் தெரிந்து கொடுத்தே போக்கியம் பெற்றவர்களெல்லாம் உணர்கள் என்பதை இறந்தவர்களோடு பேசுகின்ற பாக்கியம் பெற்றவர்களெல்லாம் உணர்

வார்கள். சாதாரண சக்திவாய்ந்த மனிதர்களுக்கே அவ்வாறு செய்யக் கூடுமானால் முற்றறி வுடைய முழுமுதற் பரம்பொருளாகிய மூர்த்திக்கு யார் எவ்வாறு எவ்வருவத்தில் ஆராதைன செய்தாலும் அதை அறிந்து அருள் புரிகின்ற ஆற்றல் உண்டு என்பதை யார்தான் மறுக்க முடியும்?

இறந்தவர்களோடு பேசுகின்ற முறைகளை வெற்றியுடன் கையாண்டு வருகின்ற வர்கள் உலகத்தில் எல்லா தேசங்களிலும் எல்லா மதத்தவர்களிலும் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள் புத்தர் பெருமானுக்கு புத்தர் என்ற பெயரும், ஏசநாதருக்கு ஜீஸஸ் என்ற பெயரும் நபிகாயகம் திருக்குரானை அருளிச் செய்ததும் மேலுலக அறிவிப்புக்களாலேயே ஏற்பட்டன என்பதை அவரவர்களுடைய சரித்திரக் குறிப்புகளி விருந்து நன்கு தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இறந்தவர்கள் விண்ணுலகிலிருந்து மன்னுலகத்திற்கு வந்து இங்குள்ளவர்களின் துயர்களைப் போக்கி மகிழ்வித்ததற்குச் சரித்திரச் சான்றுகள் பல இருக்கின்றன. அவற்றில் ஸ்ரீ மகாபாரதம், 15வது ஆஸ்ரம வாசபர்வத்தில் திருதாஷ்டிரனும், காந்தாரியும், குந்தியும் வியாசபகவாளை வேண்டிக்கொண்டதன் பேரில், துரியோதனுதியர், கர்ணன், பிஷ்மர், துரோனர், கடோற்கஜன், அபிமன்யு, இளம்பாண்டவர்கள். சகுனி, சிகண்டி, நால்வகைப் படையினேர் ஆகியோர் இம்மன்னுலகிற்கு வந்து ஆசைதீரக் கண்டு பேசி ஆனந்தம் கொண்டார்கள் என்பதாகவும் பாண்டவர்களும் அவர்களைக்கண்டு பரமானந்தம் அடைந்த தாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. 18-வது சுவர்க்காரோகண பரவத்தில் தருமர் இந்திரலோகம் சென்றதும், துரியோதனன், கர்ணன், அர்ச்சனன் முதலியோரைக் கண்டதும், விண்ணுலகில் உள்ள ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் பல அதிசயங்களைக் கண்டதும், அப்பால் பரவாச தேவன் எழுங் தருளியுள்ள ஸ்ரீவைகுண்ட நகரில் ஸ்ரீவைகுண்டாதரைத் தரிசனம் செய்து மகிழ்ந்ததும் கவனிக்கத்தக்கன.

இனிக் கம்ப இராமாயணத்தில், தசரதச் சக்கரவர்த்தி, தான் இறந்து பதிநான்கு ஆண்டுகள் கழித்துச் சீதா பிராட்டியார் தீக்குழிப் பாய்ந்தபின் இம் மன்னுலகிற்கு வந்து, ஸ்ரீராமபிரானுக்கு இரண்டு வரங்கள் கொடுத்து விண்ணுலகு சென்றதும், சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் வெட்டுண்டபின், அதனாகிய பழுது ஒன்றுமின்றி எழுந்து, கண்ணகியின் கண்ணீரைத் துடைத்திருப்பதும், திருவிளையாடற் புராணத்தில் காஞ்சனமாலையமையாரை இறந்துபோன மலையத்துவஜ பாண்டியன் விண்ணுலகிலிருந்து இம்மன்னுலகிற்கு வந்து அவளது கையைப்பற்றிக்கொண்டு சமுத்திர ஸ்ரானம் செய்ததும் கவனிக்கத் தக்கன.

இறுதியாக பெரிய புராணத்தில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், பரவையார், சங்கிலியார் ஆகிய மூவரும் திருக்கலியாயத்தில், ஸ்ராந்தரமாகத் தொண்டுபுரிந்துகொண்டிருந்தபோது ஒருவர் மனம் மற்றவர்மேல் செல்ல அதன் காரணமாக இம்மன்னுலகிற்கு அனுப்பப்பெற்று, தற்காலிகமாகக் கொடுக்கப்பெற்ற வாழ்க்கையை அனுபவித்து முடிந்தபின், திரும்பவும் அவர்கள் திருக்கலியிலை போய்ச் சேர்ந்த விபரமும், அங்கு சிவபெருமானிடம் மற்றய மாழுனிவர்கள் வெள்ளையானையின்மேல் சவாரி செய்துகொண்டுவந்த சுந்தரரைக் குறித்து யார் என்று வினவ, நொடித்தான் மலை உத்தமனான சிவபெருமான் “நம் தமர் ஊரன் என்றான்” என்ற குறிப்பும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கயிலாயத்தில் பாடிய திருப்பாடலும், சேரமான் பெருமான் நாயனார் அங்கு பாடிய திருஉலாவும் இம்மன்னுலகிற்கு வந்த விபரமும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்கன.

இங்கு பக்தியுடனும் ஒழுக்கத்துடனும், தியாக உள்ளத்துடனும் வாழ்ந்து வந்தால் இறந்தபின், அதே பெயருடனும் உள்ளுடலுடனும் சென்று விண்ணுலகில் கடவுளை கேரில் கண்டு தரிசிக்கலாம் என்பதற்குச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய “மன்னுலகில் பிறந்து நுழ்மை வாழ்ந்ததும் வழியடியார், பொன்னுலகம் பெறுதல் தொண்ட

னேன் இன்று கண்டொழிந்தேன்” என்று கூறியிருப்பதும் “தம்மையே புகழ்ந்து இச்சை பேசினும்” என்ற தேவாரத்தில் “அம்மையே சிவலோகம் ஆள்வதற்கு யாதும் ஐயுற வில்லையே” என்று கூறியிருப்பதும், திரு நான் சம்பந்தர் “வானில் அரசாள்வார் ஆணை நமதே” என்று கூறியிருப்பதும், திரு நாவுக்கரச நாயனார்’ ஊனில் ஆவி உயிர்க்கும் பொழுதெல்லாம்” என்ற தேவாரத்தில் “வானில் ஆவி இருக்கவும் வைப்பேரே” என்று கூறியிருப்பதும், திருவாசகத்தில் “வேனில் வேள்மலர்க் கணைக்கும், வெண்ணைகைச் செவ்வாய்க்கரிய பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும் பாழ்நெஞ்சே ஊனெல்லாம் நின்றுகப் புகுந்தான்டான், வானுளான், இன்று போய் காணும், மாளா வாழ்சின்றுயே” என்றும், “காணலாம் பரமேகட்கு இறந்ததோர் வானிலாப்பொருளே, இங்கு ஓர் பார்ப்பென, பாணனேன் படிற்று ஆக்கையை விட்டு உணிப்புணுமாறு அறியேன் புலன் போற்றியே” என்றும் “எய்ததேன் நாயேன் இனி இங்கு இருக்கில்லேன்” என்ற திருவாசகத்தில் முத்தா உந்தன் மு க ஒளி சோக்கி முறுவல் நகை காண, அத்தா, சால ஆசைப்பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே” என்று கூறியிருப்பதும், இன்னும் இக் கருத்துக் கொண்ட நூற்றுக் கணக்கான தேவார திருவாசகங்களும் சான்றும் தெளிவும் தருகின்றன.

திருவாய் மொழியில் 10-9-5

மாதவன் தமரென்று வாசலில் வானவர்
போதுமின் எமதிடம் புததுக் என்றலும்
கீதங்கள் பாடினர் கின்னரர் கெருட்டங்கள்
வேத நல்யாயவர் வேள்வியுள் மடுத்தே

அம்மாழ்வார் அருளியிருக்கின்றனர்.

பரமண்டலத்தில் ஆண்டவன் உருவத்தோடு இருக்கிறுன் என்பதற்கும் பக்தி உள்ள முடையவர்கள் அவனைக்காணலாம் என்பதற்கும் கிறிஸ்தவ வேதமும், இல்லாமய குரானும் சான்றுகள் தருகின்றன. கிறிஸ்தவர்களின் வேதப் புத்தகத்தின் பழைய ஏற்பாட்டிடன் முதல் அத்தியாயமாகிய ஆதியாகமத்தில் 26-27 ஆவது பாராவில் “தேவன் தம்முடைய சாயலாகவும், தமது ரூபத்தின்படி யேயும், மனுஷனை சிருஷ்டித்தார்.” என்று கூறியிருப்பதிலிருந்து, பரலோகத்திலிருக்கிற தேவன் மனிதருடைய சாயலிலும் ரூபத்திலும் இருக்கிறார் என்பதில், பிடிவாதம் என்ற வியாதி இல்லாத யாருக்கும் எள்ளளவாவது சங்தேகம் இருக்க முடியுமா? புதிய ஏற்பாட்டிடல் மாற்கு அத்தியாயம் 16, பாரா 19ல் “இவ்விதமாய்க் கர்த்தர் அவர்களுடனே பேசின பின்பு பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, தேவனுடைய வலது கரத்தில் (பாரிசத்தில்) உட்கார்ந்தார். ஆங்கிலப் புத்தகங்களில் ‘Sat on the right hand of God’ என்று தான் குறிப்பிடப் பெற்றிருக்கிறது. தமிழில் வலது பாரிசத்தில் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். வலது கை அல்லது வலது கரம் என்ற உடனேயே கடவுளுக்கு உருவம் வந்து விடுகிறது, என்பதற்காக அவ்வாறு எழுதப்பெற்றதோ என்னவோ தெரிய வில்லை ஆனால் ஆங்கிலத்தில் கையில் என்றுதான் இருக்கிறது. மேலும் வலது பாரிசம் வில்லை ஆகவே சொல்லவுமில்லை. தான் கண்டிருந்தால்தானே பிறருக்குச் சொல்லமுடியும்.

மேலும் திருக்குரானில் அல்லாஹுத்தாலா வெளிப்படுத்திய வேதத்தில் எதையா வது ஒளிக்கின்றவர்களும், அதனால் சிறு இலாபம் அடைகிறவர்களும், கெருப்பைத் தவிர வெறு எதையும் உண்ணுவதில்லை என்றும், நியாயத் தீர்ப்பு நாளன்று அல்லாஹுத்தாலா வேறு எதையும் உண்ணுவதில்லை என்றும், கைகளிலும் அவர் என்னென்ன எத்தனை கைகள்? தலையிலும், உடலிலும், கைகளிலும் அவர் என்னென்ன அவைகளின்திருக்கிறார் என்று இந்துக்களைத் தவிர வேறு யாரும் கண்டதில்லை ஆகவே சொல்லவு மில்லை. தான் கண்டிருந்தால்தானே பிறருக்குச் சொல்லமுடியும்.

இல்லாமியர்களுடைய பரிசுத்த குர்ஆன் (ரூ59ரூ3) “வான மண்டலங்களி லும் பூமியிலும் உள்ளவர்கள் ஆண்டவலை மகிமைப் படுத்தியும், வாழ்த்தியும் வருகின்றனர். அவனே சர்வ வல்லவஞகவும் சர்வ ஞானியாகவும் இருக்கிறான்” என்று கூறுகிறது. (ரூ2ரூ23-25) அவன் பிரார்த்திப்பவர்களின் பிரார்த்தனைகளைக் கேட்டு, அங்கீரித்து, உத்தரங்கொடுப்பவன்; இறைவன் பாதையில் முழுதும் தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்து அவனுக்கே முற்ற முற்ற அடிபணித்து, திருமதையின் முக்கிய அத்தியாயமான “பாத்திறை” என்ற பிரார்த்தனையை இடைவிடாது ஒதுவருகிற அடியான் தன் ஆண்டவனின் திருமுகத்தைக் காண்கின்றான்” என்று கூறுகின்றது.

இவ்வாறுள்ள அரிய பெரிய உண்மைகளை வலியுறுத்துவதற்கு இறந்தவர்கள் இங்கியலிலும், மேல்காட்டி லும் என்னென்ன சான்றுகள் தருகின்றார்கள் என்பதை இனி கவனிப்போம்.

கொழும்பில் 1943-ம் வருஷம் பங்குனி மாதம் உத்திர நட்சத்திரத்தன்று எமது நண்பர் Dr. T. நல்லைநாதன் L. R. C. P. (London) M. R. C. S. (England) அவர்கள் காலஞ்சென்ற ஆவி உலகத்திலிருந்த திருப்பாதிரிப்புறையூர் ஞானியார் சுவாமிகளுடன் நம் சமய சம்பந்தமான சில சந்தேகங்களைக் கேட்க வேண்டுமென்று வந்திருந்தார்கள் நாங்கள் பேச ஆரம்பித்து ஞானியார் சுவாமிகளை அழைத்தபோது பதில் வரக் கொஞ்சம் தாமத மாயிற்று. மேலுகங்களில் உள்ள ஆவிகள், வேறு என்ன செய்துகொண்டிருந்தாலும் மூன்று முறை அழைத்தால் கட்டாயம் வந்துவிடுவார்கள், என்பதை நாம் முன்னரே அறிந்திருந்த தால் மூன்று முறை ஞானியார் சுவாமிகளை அழைத்தோம். அவர்கள் வந்து “இன்று பங்குனி உத்திரம் என்பது தெரியுமா? இங்கு நடராஜப் பெருமான் நடனம் புரியும்நாள். விசேஷமாகப் பூசனை செய்கின்ற நாள். யாம் இன்று பேசுமுடியாது, வருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். அதுசமயம் அங்கு வீற்றிருந்த எவருக்கும் அன்று பங்குனி உத்திரம் என்பது தெரியாது பஞ்சாங்கத்தைப் பார்த்தபொழுது அது சரியாக இருந்தது. இது போன்று பல தடவைகளில் மேலுகங்களில் நடைபெறுகின்ற விசேஷங்களை, ஆவி உலகத்திலுள்ள அன்பர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாங்கத்தைப் பார்த்தால் அவையெல்லாம் சரியாக இருக்கின்றன. சதுர்த்தி தினத்தன்று சிவலோகத்தில் இப்புவனத்திற்கு அதிபதியாகிய பூர்ணாக்ஷி காட்சி காட்சி கொடுப்பதும், கிருத்திகையன்று முருகப்பெருமானுக்கக் காட்சி கொடுப்பதும், பூர்ணாக்ஷி காட்சி கொடுப்பதும், பிரும்மலோகத்தில் பிரும்மா காட்சி கொடுப்பதும், அவ்வப்பு புவனங்களில் அடியார்கள் பலர் வாழ்ந்து வருவதும், கோயில்களில் நடைபெறுகின்ற விசேஷ வைபவங்களைல்லாம் மேலுலகங்களின் வைபவங்களின் சின்னங்களாகவே அமைந்திருக்கின்றன என்பதும் அறிவிக்கப் பெற்றன.

ஆங்கிலம் படித்த எங்களுக்கு மேலுலகங்கள் சம்பந்தமாகவும், அங்குள்ள அதிபதிகள் சம்பந்தமாகவும் ஆங்கிலேயர்களில் ஆவி உலகத்தோடு தொடர்புடையவர்களின் கருத்து இதற்கு மாறு பட்டிருக்கிறதா? அல்லது ஆவி உலகத்திலுள்ள இந்துக்கள் சொல்வனவற்றை வலியுறுத்துகின்றனவா? என்று அரிய வேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. ஆகவே, ஆங்கிலேயர்களுடைய ஆவி உலக அருபவங்கள் அடங்கிய அஙேகப் புத்தகங்களைப் பார்வையிட்டோம் எல்லோருடைய அனுபவங்களும் ஒன்றையொன்று உறுதிப்படுத்துகின்றனவே தவிர மாறுபட்டனவாக இல்லை. உதாரணமாக இரண்டொன்று இங்கே குறிப்பிடுகிறோம்.

1874-முதல் 1918-ம் வருடம் முடிய இங்கிலாந்தில் ஆவி உலகத்தோடு பேசியவர்கள் வெளியிட்ட 19 முக்கிய புத்தகங்களிலிருந்து (Harold Bayley) மேற்கொல்டு பெய்ஸி என்பவர் 1918-ம் வருடத்தில் (“THE UNDISCOVERED COUNTRY”—A sequence of Spirit messages describing Death and The After World”) “கண்டு பிடியாத பிரதேசம்” மரணத்தையும், மரணத்திற்குப் பின்னுள்ள உலகத்தையும் அறிவிக்கின்ற ஆவி

உலக அறிவிப்புகளின் தொகுப்பு என்ற 270 பக்கங்கள் கொண்ட புத்தகத்தை வெளியிட்டி ரூக்கிரூர். அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற 19 புத்தகங்களும் 1876 முதல் 1918 வரை வெளி யானவை. ஒவ்வொன்றும் நூற்றுக் கணக்கான பக்கங்கள் கொண்டவை.

அந்தப் புத்தகத்தில் 142-ம் பக்கத்தில் “எல்லா வாழ்வும் எல்லா அபிவிருத்தியும் ஆவிருப்திலுள்ளவர்களின் ஆணைகளின் வண்ணம் அடங்கி நடக்கும் அறிவுடையசக்தியின் தொழிற் பாட்டாலேயே சிகழ்கின்றன. இதைக் கிரகித்து விளங்கிக் கொள்ளவே, அறிவுற்ற சக்தி என்பது நீங்கிவிடும். கருத்து என்பது அதில், பதில் இடம் பெறும். அந்தக் கருத்தும் சில சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு அவற்றேருடு பொருந்த நடத்திவரும் சுதங்காரமும், பேராற்றலும், அறிவும் அதிகாரமும் வாய்ந்த, பல்வேறு தரங்களிலுள்ள ஆத்மீக அதிகாரிகளிடம் இருந்து வெளிப் படுவதாகும்”, என்று கூறுகிறது.

147-ம் பக்கத்தில் இவர்களைல்லாம் பலதுறப்பட்ட அதிகாரம் உள்ளவர்களாகவும் பலவகையினராகவும், இருக்கிறார்கள். அவர்களைல்லாம் ஓரே தன்மையிலும், ஓரே ரூபத்திலும் இல்லை. ஆனால் அவர்களுடைய தொழில் அவர்களுக்கு மேலுள்ளவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டதாகவும், மேலுள்ள அவர்களின் செயல், அவர்களுக்கும் மேலேயுள்ள மேன்மையாளரின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டதாகவும் இருக்கிறது.

இப் பூவுலகத்திலுள்ள இந்துக் கோயில்களில் அநேக விக்ரகங்கள் வழிபடுவதற்கு இருக்கின்றனவே அவ்விதக் கடவுள் கொள்கைகளைப் பற்றி என்னவென்று கேட்கிறீர்கள். அவ்விக்கிரகங்களின் உண்மைக் கர்த்தாக்கள் இங்கே (மேலுலகங்களில்) இருக்கின்றனர். ஆச்சரியப்பட்டு என்ன என்று திரும்பவும் கேட்கிறீர்கள்; மனிதன் தன்னுடைய கற்பணையினால் கடவுளுக்கு உரு வடிவம் கொடுத்து விக்ரகங்களைக் கற்பித்திருந்தால் கண்ணுக்குத் தெரியாத மேலுலகங்களில் அந்தந்த மூர்த்தி அதிகாரம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த நிலைமையையும் மனிதன் கொடுக்க முடியுமா? முடியாதல்லவா? அவ்வவுவடிவில் உள்ளவர்கள் இங்கு (மேலுலகத்தில்) இருக்கின்றவர்களே. மனிதன் வெகு காலத்திற்கு முன்பே, தன்னுடைய சொந்த மானதக் காட்சியினாலும், ஆவி உலகத் தொடர்பினாலும், அவர்களை அறிந்திருந்தான். மனிதன் அவர்களின் உருவங்களை உண்டாக்கவோ, சிருட்டிக்கவோ இல்லை மனிதனே சிருட்டித்திருக்கிறோன் என்று சொல்லுகின்ற பூ உலகத்தவர் வாழ்வின் சட்ட திட்டங்களை அறியாதவராவர். மனிதன், அதிலும் பண்டைக் காலத்து மனிதனே, ஆவி உலகத்தவரோடு, கொண்ட உறவினாலும், நெருங்கிய தொடர்பினாலும், இவற்றைத் தெரிந்துகொண்டான்.

இந்தக் கடவுள் அந்தக் கடவுள் என்றெல்லாம் பழைய காலத்துக் கதைகளைப் படிக்கும்பொழுது, நீங்கள் உண்மையை உணர்ந்த மெஞ்ஞானிகள் வாழும்படியான காலத்தில் வாழ்கின்ற அதிர்ஷ்டம் பெற்றிருக்கிறதாகக் கருதி பண்டைக் காலத்து மக்கள், கட்டுக் கதைகளை நம்பிக் கொள்ளுகின்ற அஞ்ஞானிகள் என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்தப் பழங்கதை சொல்லுகின்ற பண்டைக் காலத்தவரே, உண்மையில் மெய்ஞாளைகள் ஆவார்கள் ஏனென்றால் அவர்கள்தான் பூ உலகத்தில் இருந்துகொண்டே மேலுலகங்களில் உள்ளவற்றைப் பார்க்கவும், பார்த்தவற்றைப் பதிவு செய்து வைக்கவும், தலைப்பட்டவர்கள்.

இயற்கைச் சட்டங்களைப் பற்றி அதிகமாகக் கேள்விப் படுகிறோம். அந்தச் சட்டங்களை சிறைவேற்றுகின்றவர்கள் யார் என்று தெரியுமா? “இயற்கைச் சட்டம்” என்ற பதம் கூடுதலாக நிர்வாக அதிகாரிகள், உலகத்தில் இருப்பது போல, மேலுலகங்களில் இருக்கிறார்கள் வேற்றும் நிர்வாக அதிகாரிகள், உலகத்தில் இருப்பது போல, மேலுலகங்களில் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றது. குறிப்பு:— (இயற்கை என்பது ஆண்டவையே குறிக்கின்ற ஒரு பதமாகும் அதனாலேயே மாணிக்கவாசகப் பெருமான் “வேறு வேறு உருவும் வேறு

வேறு இயற்கையும், நூறு நூறு ஆயிரம் இயல்பினதாகி ஏறுடைய சசன்” என்று கூறி யிருக்கிறார் 181-ம் பக்கத்தில் “மேலுலக அறிவிப்புகளின் உண்மையை உள்ளவாறு வெளிப் படுத்துகின்ற பழைய காலத்துக் கதைகள் இந்தியாவிலேயே தோன்றின என்று கூறியிருக்கிறது.

இவற்றிலிருந்து இவ்வுலகில் பக்தியுள்ளவர்களும், ஒழுக்கமுள்ளவர்களும், தியாக உள்ளமுடையவர்களும் விண்ணுலகம் சென்று அங்கிருந்து இவ்வுகை ஆண்டுவரும் நமது அம்மை அப்பனுகிய, ஆண்டவைனே கேளில் காணலாம் என்பது புலனுகும். அவ்வாறு பரமண் டலத்திலிருக்கிற நமது அப்பனது முக்கிய அடையாளம், நெற்றிக்கண்ணும், நீலகண்டமும், திருநீறும் என்று கண்ட நம் பெரியோர்கள், அன்றி விசுவாசத்துடன் நெற்றிக் கண்ணை நினைவு கொள்ள சந்தனம், குங்குமம் அல்லது சந்தனமும் குங்குமமும் கொண்ட திலகமும், நீலகண்டத்தை நினைவு கொள்ள, கண்டத்தில் உருத்திராக்கமும், திருநீற்றை நினைவுகொள்ள, நெற்றியிலும் அங்கங்களிலும் திருநீறும் தங்களது சமயச் சின்னங்களாகக் கொண்டார்கள், அதனுலேயே

“ கங்காளன் பூசம் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற பூச மகிழ்வாரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்காரமான திருவடி சேர்வரே ”

திருமந்திரம் 1666.

என்று திருமூலரும், திருஞானசம்பந்தப் பெருமானார், “வானவர் மேலது நீறு” என்றும், “மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண் பொடி நீறு” என்றும், “பராவணமாவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு” என்றும் அருளியிருக்கிறார்கள். வெகு நாட்களாக ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவனுக்கு ஒரு தனி மதிப்பு உண்டு என்பது போல் நமது அம்மை அப்பனது சின்னங்களை, வெகு நாட்களாக அணிந்து வந்தாலே, அந்த ஒன்றாலேயே திருவடிப் பேறு கிடைக்குமென்பது திருமூலர் கருத்தாகும்.

திருநீறு கிடாரியின் சாணியிலிருந்து தயாரிக்க வேண்டுமென்றும், அது தீட்டுக் கழிக்கும் சக்தியுடைய தென்றும், அது பாவத்தைப் பரிகரிக்குமென்றும், சுத்த ஜலத்தில் அதைப் போட்டு, தருப்பைப் புல்லைக் கொண்டு, பாளையத்தில் வெட்டுண்டவைனோ செத்த வளையோ, பிரேதக் குழியையோ, மனித எலும்பையோ தொட்டவனுடைய தீட்டுக் கழிப் பதற்காக, மூன்றாம் நாளிலும் ஏழாம் நாளிலும் தெளிக்கவேண்டுமென்றும் கிறிஸ்தவ வேதப் புத்தகத்தில் பழைய ஏற்பாட்டில் எண்ணைகமம் 19, “விரிவாகக் கூறுகிறது அதிலிருந்து பல்லாயிர வருஷங்களுக்கு முன் திருநீற்றின் பெருமையும், அவசியமும், இந்தியாவிற்கும் இவங்கைக்கும் வெளியே உள்ள நாடுகளில் மக்கள் உணர்ந்து உபயோகப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள் என்பது புலனுகிறது அல்லவா?

உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்கள் பலவற்றிலும் சாணி ஒன்றே பிற நாற்றங்களைப் போக்கி, தொத்து கோய் கிருமிகளையும் கொண்டு, தான் நாற்ற மொன்றும் கொடுக்காதிருக்கிறது ஏனைய கிருமி நாசினிகளைல்லாம் விஷக் கிருமிகளைக் கொண்டு, பிற நாற்றங்களைக் கைந்துடைய நாற்றத்தால் தெரியவிடாமல் செய்யுமேதவரே, உண்மையில் சாணியைப் போல் பிற நாற்றங்களையும் போக்கி தான் நாருது இருப்பதீஸ்லை. விஷக் கிருமிகளைக் கொல்லும் ஆற்றல் சாணிக்கு இருக்கிறதா என்று யாரும் சங்கேகப்பட வேண்டியதில்லை அவரைச் செடியில் பூச்சி விழுங்குவிட்டால் ஏருக்கட்டிச் சாம்பலைத் தூவுவார்கள் அதனால் பூச்சிகள் மாய்ந்து, செடியும் நன்றாக வளரும் சாணியின் பஸ்பமாகிய சாம்பலுக்குப் பெரிய புழுக்களையும் கொல்லக்கூடிய ஆற்றல் இருக்குமானால், சாணிக்கு விஷக் கிருமிகளைக் கொல்லும் ஆற்றலுண்டு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாதல்லவா? ஆகவே விழுதி எல்லாவிதத் தீட்டுக்களையும் போக்கி, அதை அணிகின்றவரைத் தூய்மைப் படுத்துகிறது என்பதை சைவ சமயிகள் உணர்ச்தே சுகாதார முறையிலும், ஆண்டவனது சின்னமென்ற முறையிலும்,

முடிவில் ஒரு பிடி சாம்பலாவோம் என்ற நினைப்பை உணர்த்தக் கூடிய அடையாளமென்ற முறையிலும் அணிந்து வருகிறார்கள். இந்த உண்மையை அறியாதவர்கள் பிதற்றுவது எவ்வளவு பேதமை என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

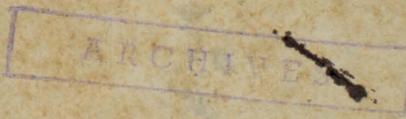
இவ்வுண்மைகளை யெல்லாம் நமது சைவ சமயமே சந்தேக விபீதமின்றி உணர்த்தி ஒருவனை இவ்வலகத்திலேயே மனக்கவலை சிறிதுமின்றி, சித்ய சாந்த சொருபியாக வாழச் செய்கின்றது அங்கிலை உலகமக்கன் அனைவரும் பெற்றுய்யத் திருவருள் பாலிக்குமாறு, அங்கயற்கண்ணி பங்கனும் ஆலவாய் அண்ணலைப் பிரார்த்தித்து, ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

“வான்முகில் வழாதுபெய்க, மலிவளம் சுரக்க, மன்னன் கோன்முறை அரசுசெய்க, குறைவிலாது உயிர்கள் வாழக, நான்மறை அறங்கள் ஓங்க, நற்றவம் வேள்வி மல்க. மேன்மை ஏகாள் சைவநீதி, விளங்குக உலகமெல்லாம்”

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி!

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!!

111865